

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Poslovni broj 1 St-259/2021-179

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Ardeni Bajlo, povodom prijedloga predlagateljice Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Šibenik, OIB: 52634238587, zastupane po Županijskom državnom odvjetništvu u Šibeniku, Građansko-upravnom odjelu od 14. srpnja 2015. za otvaranje stečajnog postupka nad imovinom dužnika pojedinca MIRKA RAPIĆA, Plano, Put Sv. Marte 18, OIB: 74856995382, vlasnika obrta R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Drniš, Krš 2, OIB: 74856995382, zastupanog po punomoćnicima u Odvjetničkom društvu Pavlak & partneri j.t.d., Rijeka, Splitska 2 te punomoćnicima u Odvjetničkom društvu Rude i partneri d.o.o., Šibenik, Stjepana Radića 6/II, u prethodnom postupku radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca, 8. veljače 2024.

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovan prijedlog predlagateljice Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Šibenik, OIB: 52634238587 od 14. srpnja 2015. za otvaranje stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca MIRKA RAPIĆA, Plano, Put Sv. Marte 18, OIB: 74856995382, vlasnika obrta R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Drniš, Krš 2, OIB: 74856995382.

II. Privremenoj stečajnoj upraviteljici Ivanki Bosotina iz Zadra, Dalmatinskog sabora 3, OIB: 81654623800, određuje se jednokratna nagrada za rad za poslove koje obavila u prethodnom postupku nad uvodno označenim dužnikom pojedincem u bruto iznosu od 20.000,00 kuna.

III. Predlagateljica Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Šibenik, OIB: 52634238587 dužna je snositi troškove prethodnog postupka u ukupnom iznosu od 21.500,00 kuna na ime isplate nagrade privremenoj stečajnoj upraviteljici u iznosu od 20.000,00 kuna iz točke II. izreke ovoga rješenja te na ime pripadajućih doprinosa iz osnovice, poreza i drugih naknada na određenu joj nagradu u iznosu od 1.500,00 kuna.

IV. Dio troškova prethodnog postupka u iznosu od 10.000,00 kuna podmiriti će se iz sredstava na kontovniku predmeta ovoga suda poslovni broj gornji položenih od strane predlagateljice na ime predujma potrebnog za namirenje troškova prethodnog postupka.

V. Nalaže se predlagateljici Republici Hrvatskoj, Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, Područnom uredu Šibenik, OIB: 52634238587 preostali iznos od 11.500,00 kuna potreban za namirenje cjelokupnih troškova prethodnog postupka iz točke III. izreke ovoga rješenja uplatiti na žiro račun ovoga suda otvoren kod Hrvatske poštanske banke d.d. broj: IBAN: HR43 2390 0011 3000 0085 7 s pozivom na broj odobrenja 05 221-3-2017 (kontovnik predmeta) ili izravno na žiro račun privremene stečajne upraviteljice Ivanke Bosotina iz Zadra, Dalmatinskog sabora 3, OIB: 81654623800, IBAN: HR5624070003105897723 u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Dalmacija je 14. srpnja 2015. podnijela Stalnoj službi ovoga suda u Šibeniku prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca (trgovca pojedinca) prvotno označenog kao R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić t.p., Drniš, Krš 2, OIB: 74856995382.

2. Predlagateljica u svom prijedlogu u bitnom navodi da dužnik kao porezni obveznik nakon provedenog ovršnog postupka radi naplate raznih poreznih dugova, a temeljem odredbi Općeg poreznog zakona (Narodne novine broj: 127/00) ima dospjele, a nepodmirene obveze prema istoj u iznosu od 45.351.433,18 kuna, da je prema potvrdi Financijske agencije o blokadi računa i novčanih sredstava dužnika od 23. lipnja 2015. račun istoga u neprekidnoj blokadi u trajanju od 1962 dana odnosno 180 dana u prethodnih 6 mjeseci zbog nepodmirenih osnova za plaćanje u iznosu od 66.536.221,83 kuna te da je iz navedenog razvidno postojanje stečajnog razloga dužnikove nesposobnosti za plaćanje predlažući sudu donošenje rješenje o otvaranju stečajnoga postupka nad istim.

3. Povodom navedenog prijedloga, rješenjem Stalne službe ovoga suda u Šibeniku posl. br. St-77/15 od 12. kolovoza 2015. pokrenut je prethodni postupak radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom te je zakazano ročište za 24. rujna 2015. na kojem je dužnik pojedinac u cijelosti osporio osnovu predmetnog dugovanja kao i sve isprave podnesene uz prijedlog kojima predlagateljica dokazuje vjerojatnost postojanja svoje tražbine i stečajnih razloga u bitnom navodeći kako je sadržaj istih u potpunosti nevjerodostojan. Na okolnost nepostojanja tražbine predlagateljice i nepostojanja stečajnog razloga dužnik pojedinac je podnio u spis podnesak u kojem je iznio očitovanje u odnosu na svaku pojedinu stavku predmetnog potraživanja, detaljno obrazložio svoje navode te iste potkrijepio nalazom i mišljenjem stalnog sudskog vještaka za financije, računovodstvo i bankarstvo Milana Kanjere od 10. travnja 2015. kao i brojnim drugim ispravama i dokumentacijom (list spisa 29 do 438) proizašlima iz dugotrajnog poreznopravnog odnosa između stranaka. Smatra da je prema važećim odredbama Općeg poreznog zakona nastupila relativna i apsolutna zastara kako prava na utvrđenje predmetne tražbine, tako i prava na njenu naplatu, da je još prije podnošenja predmetnog prijedloga, točnije, 1. lipnja 2015. podnio zahtjev predlagateljici za utvrđenje ove činjenice. S obzirom da predlagateljica o navedenom još uvijek nije donijela odluku iako je to bila dužna učiniti kako po službenoj dužnosti, neovisno o njegovom zahtjevu, tako i temeljem pravomoćnih sudskih odluka kojima joj se to nalaže, to zbog šutnje administracije i svega naprijed navedenog predlaže sudu donošenje odluke kojim se prijedlog iste odbacuje, podredno odbija.

4. Za napomenuti je da su u dosadašnjem tijeku postupka od strane ovog suda donijete tri odluke i to dvije Stalne službe ovoga suda u Šibeniku na način da je prvim rješenjem ovoga suda posl. br. St-77/2015 od 10. studenog 2015. odbijen kao nedopušten prijedlog predlagateljice za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom označenim kao R.L.E. za popravak i preinaku metalnih brodova, Mirko Rapić, t.p., dok je rješenjem ovoga suda posl. br. St- 202/2016 od 24. listopada 2016. isti odbačen kao nedopušten, a koja oba rješenja su povodom žalbe predlagateljice ukinuta odlukama drugostupanjskog suda uz vraćanje predmeta ovome sudu na ponovan postupak. Potom je ovaj sud rješenjem St-3/2017-74 od 14. prosinca 2020. odbio prijedlog Republike Hrvatske smatrajući da ista nije dokazala postojanje svoje tražbine prema dužniku što da je uvjet za donošenje rješenja o otvaranju stečajnog postupka nad istim. Postupajući po žalbi Visoki trgovački sud je istu prihvatio i rješenje ukinuo.

5. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je u svom rješenju posl. br. 38 PŽ-8901/15-3 od 11. siječnja 2016. ukazao ovome sudu na bitne povrede postupka naglašavajući da je imovini dužnika pojedinca na temelju samog zakona priznato svojstvo stranke u postupku zbog čega ovaj sud nije mogao donijeti rješenje u odnosu na dužnika kako ga je označio u izreci, a osobito ne ako je bio u dilemi tko je dužnik nad kojim je predlagateljica predložila otvaranje stečajnog postupka već da je trebao pozvati istu na ispravak prijedloga na način da kao dužnika navede imovinu dužnika pojedinca. Također, protivno uvjerenju ovoga suda iz pobijane odluke, drugostupanjski sud je ukazao istome na to da se dokazivanje tražbine predlagateljice prema trgovcu pojedincu ipak može rješavati u ovom izvanparničnom postupku budući je stečajni sud kada postupa po prijedlogu vjerovnika za otvaranje stečajnog postupka, dužan ocijeniti je li vjerovnik učinio vjerojatnom postojanje svoje tražbine prema dužniku kao jednu od pretpostavki za dopuštenost prijedloga. Pri tome naglašava da je postojanje nepravomoćne sudske ili upravne odluke ili ovršne isprave zakonska presumpcija o vjerojatnosti tražbine, ali da je u nedostatku takvih isprava upravo na stečajnom sudu ocijeniti postojanje ili nepostojanje takve vjerojatnosti na temelju ostalih isprava.

6. Nadalje, Visoki trgovački sud u obrazloženju svoga rješenja posl. br. 38 PŽ-7893/2016-2 od 8. prosinca 2016. ukazuje ovome sudu da je u ponovljenom postupku prilikom donošenja nove odluke kojom je odbacio kao nedopušten prijedlog predlagateljice za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, u potpunosti zanemario sadržaj njegovog prvotnog ukidnog rješenja posl. br. PŽ-8901/15 od 11. siječnja 2016. U situaciji kada je ovaj sud na temelju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka od 14. srpnja 2015. već donio rješenje o pokretanju prethodnog postupka radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka na dužnikom i ocijenio prijedlog dopuštenim, da je u nastavku postupka bio dužan utvrditi postoji li kod dužnika stečajni razlog ili takav razlog ne postoji vodeći računa o pravilnom označavanju dužnika. S obzirom na to da je tijekom postupka, a posebno na ročištu od 24. rujna 2015. koje je održano radi utvrđenja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka postalo jasno da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka predložen nad trgovcem pojedincem Mirkom Rapićem (koji kao trgovac pojedinac posluje pod nazivom R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić), da je ovaj sud ako je i dalje sumnjao u to tko je Mirko Rapić, morao pozvati predlagateljicu na ispravak i dopunu prijedloga i tek nakon toga eventualno odbaciti prijedlog ako bi za to bilo razloga. Međutim, u konkretnom slučaju da nije ni bilo uvjeta za navedeno jer bez obzira na način na koji je u prijedlogu označen dužnik, da je razvidno da se radi

o Mirku Rapiću trgovcu pojedincu, a što proizlazi iz njegovog iskaza na ročištu 24. rujna 2015. kao i iz izvoda iz sudskog registra kojeg je sud pribavio po službenoj dužnosti. S obzirom da je Stečajnim zakonom jasno propisano da se stečaj može provesti nad pravnom osobom te nad imovinom dužnika pojedinca (obrtnika ili trgova pojedinca) u konkretnom slučaju da je sud kao dužnika trebao ispravno označiti imovinu dužnika pojedinca Mirka Rapića trgovca pojedinca R.L.E. Također ističe da je ovaj sud pogrešno zaključio da predlagateljica nije ukazala na vjerojatnost postojanja svoje tražbine dok postojanje stečajnog razloga nije ni utvrđivao, a što je bio dužan utvrditi po službenoj dužnosti i u tom pravcu izvesti sve dokaze. Naglašava da nije jasno na temelju čega je ovaj sud zaključio da nema vjerojatnosti postojanja tražbine kada je predlagateljica dostavila dokaze o poreznom dugu kao i presudu Upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Us-7021/11-3 od 21. kolovoza 2014. kojim je riješeno pitanje osobnog identifikacijskog broja (Mirko Rapić je imao dva OIB-a što je dovelo do zabune, ali je jedan naknadno poništen od strane nadležnog tijela budući da trgovac pojedinac kao fizička osoba koja samostalno obavlja gospodarsku djelatnost u skladu s propisima o obrtu ne može imati osobni identifikacijski broj koji je već dodijeljen Mirku Rapiću kao fizičkoj osobi i vlasniku obrta R.L.E za popravak i preinaku metalnih brodova, OIB 74856995382, a koji je svojstvo trgovca pojedinca stekao upisom u sudski registar 13. rujna 2006.). Zaključno upućuje ovaj sud da u ponovljenom postupku vodi računa o tome da se stečajni postupak može otvoriti samo nad imovinom dužnika pojedinca, da po službenoj dužnosti utvrdi sve činjenice koje su od važnosti za stečajni postupak i radi toga izvede sve potrebne dokaze te eventualno uz pomoć privremenog stečajnog upravitelja utvrdi postoje li razlozi za otvaranje stečajnog postupka nad imovinom dužnika pojedinca-trgovca Mirka Rapića i ponovno odluči o prijedlogu.

7. Postupajući u skladu s navedenim uputama drugostupanjskog suda, ovaj sud je u ponovljenom prethodnom postupku provedenom po drugom sucu rješavatelju pod brojem St-3/2017 donio rješenje kojim odbija prijedlog Republike Hrvatske, a nakon što je:

- zaključkom od 25. rujna 2017. (list spisa 558) ponovno zakazao ročište radi izjašnjenja o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom za 20. listopada 2017. na koje je pozvao dužnika pojedinca-trgovca pojedinca Mirka Rapića, predlagateljicu, Financijsku agenciju i druge pravne osobe koje obavljaju poslove platnog prometa za dužnika, sve radi davanja odgovarajućih podataka i obavijesti potrebnih za donošenje odluke o prijedlogu, dok je daljnjim zaključkom od 27. rujna 2017. (list spisa 559) naložio Financijskoj agenciji podnijeti u spis potvrdu o blokadi računa i novčanih sredstava trgovca pojedinca.

- imenovao privremenu stečajnu upraviteljicu Ivanku Bosotinu iz Zadra, koja je podnijela u spis pisano, obrazloženo i dokumentirano izvješće (list spisa 630-1096) kao i opsežne dopune istoga od 2. i 3. prosinca 2019. s popratnim ispravama (list spisa 1223-1311) u kojima se detaljno očitovala o svim pojedinačnim okolnostima i činjenicama bitnim za donošenje odluke u predmetnom postupku i u kojima je jasno naznačila na temelju koje dokumentacije je izradila ista. Također, ista se podnescima od 19. lipnja 2018. (list spisa 1106-1107), 21. siječnja 2020. (list spisa 1454) i 15. listopada 2020. detaljno očitovala u odnosu na sve navode predlagateljice iznesene tijekom postupka ostajući u cijelosti kod svojih obrazloženih utvrđenja sadržanih u predmetnim izvješćima te stajališta da u konkretnom slučaju nisu ispunjene zakonske pretpostavke za otvaranje stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca.

- naložio Financijskoj agenciji podnijeti u spis predmeta izvod iz očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje za dužnika pojedinca, a kojem zahtjevu je udovoljeno 25. studenog 2019. (list spisa 1208-1228/)

- naložio predlagateljici u roku od 8 dana urediti tj. ispraviti svoj prijedlog od 14. srpnja 2015. na način da kao dužnika ispravno označi osobu nad kojom se može provesti stečajni postupak budući je ovaj sud utvrdio da je onaj naznačen u prijedlogu brisan iz sudskog registra na temelju rješenja ovoga suda poslovni broj Tt-20/52-11 od 23. lipnja 2020., sve u skladu s odredbama čl. 3. i čl. 6. SZ-a u vezi s odredbama čl. 82. i 83. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23- dalje: ZPP), a kako bi se prethodni postupak mogao nastaviti u odnosu na osobu koja može biti stranka u postupku, čemu je udovoljeno podneskom od 2. srpnja 2020.

- pribavio i preslikao cjelokupni spis predmeta Stalne službe istoga u Šibeniku iz postupka vođenog nad imovinom istovjetnog dužnika pojedinca pod posl. br. St-617/2013 (list spisa 1457-1532) u kojem je rješenjem ovoga suda od 11. travnja 2014., a povodom prijedloga Financijske agencije, obustavljen prethodni postupak nad istim i koje je potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-4877/14-3 od 9. srpnja 2014. kojim su odbačene kao nepravodobne žalbe predlagateljice i pročelnika nadležnog poreznog tijela izjavljene protiv istoga.

8. U tom ponovljenom postupku predlagateljica i dužnik pojedinac podnijeli su u spis brojne podneske u kojima su se iscrpno očitovali kako na međusobno iznesene navode i prigovore, tako i na utvrđenja privremene stečajne upraviteljice iz navedenih izvješća, a takva mogućnost dana im je i na ročištu radi rasprave o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka nad imovinom dužnika pojedinca održanom 9. listopada 2020.

9. Tako predlagateljica u svojim pismenim i usmenim očitovanjima ustraje kod svog prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, sada nad imovinom dužnika pojedinca Mirka Rapića, vlasnika obrta R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Drniš, Krš 2 koji obrt je u mirovanju od 13. rujna 2006. osporavajući navode i utvrđenja privremene stečajne upraviteljice iz navedenih izvješća, kao i navode samog dužnika da bi u odnosu na predmetnu tražbinu nastupila relativna i apsolutna zastara prava na utvrđenje i na naplatu iste. Na ročištu od 9. listopada 2020. ističe da se od dana podnošenja prijedloga pa do ročišta nisu bitno promijenile okolnosti i činjenice na kojima temelji svoj prijedlog. Ovo iz razloga jer je dugovanje dužnika prema istoj na dan podnošenja prijedloga iznosilo 45.351.433,18 kuna, da bi na dan navedenog ročišta iznosilo 46.563.889,83 kuna što je razvidno iz stanja računa poreznog obveznika. Što se tiče statusa dužnika pojedinca kao obrtnika, ističe da se prema stajalištu Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja s danom pravomoćnosti sudskog rješenja o brisanju statusa trgovca pojedinca, ovaj gospodarski subjekt aktivira u obrtnom registru te nastavlja obavljati svoju djelatnost kao fizička osoba- obrtnik. Nadalje iznosi svoja shvaćanja i tumačenja različitih zakonskih propisa i podzakonskih akata kojima se regulira pitanje tijeka, prekida i zastoja zastare predmetne tražbine kao i odluka Upravnog suda Republike Hrvatske i onih donesenih u upravnim postupcima pred prvostupanjskim i drugostupanjskim tijelima u odnosu na prava i obveze stranaka iz njihovog poreznopravnog odnosa. Naglašava da je dug poreznog obveznika utvrđen na temelju obrazaca koje je potonji sam dostavio nadležnoj poreznoj upravi, a ne temeljem rješenja predlagateljice te da je pokretanjem predmetnog postupka došlo do zastoja zastare naplate predmetnog

dugovanja. Smatrajući da je tijekom postupka dokazala vjerojatnim postojanje svoje tražbine kao i postojanje stečajnog razloga nesposobnosti dužnika za plaćanje dospjelih obveza kojeg dokazuje priloženom potvrdom Financijske agencije od 9. listopada 2020. iz koje proizlazi da je račun dužnika u blokada na iznos od 42.635.841,97 kuna u trajanju od 3723 dana, to predlaže sudu donošenje odluke o otvaranju stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca.

10. S druge pak strane, dužnik pojedinac Mirko Rapić u cijelosti ustraje kod svojih navoda iz podneska predanog na ročištu od 24. rujna 2015. kao i onih iznesenih kasnije tijekom postupka naglašavajući da tražbina predlagateljice nije niti vjerojatna, a kamoli izvjesna budući je još davno nastupila zastara prava na utvrđenje i na naplatu iste. Smatra da su jedini točni navodi predlagateljice u postupku oni da se dana podnošenja prijedloga pa do dana održavanja posljednjeg ročišta u ovom postupku zaista nije ništa promijenilo budući nadležno porezno tijelo još uvijek nije donijelo odluku povodom njegovog zahtjeva od 1. lipnja 2015. za utvrđenjem nastupa zastare utvrđenja i naplate poreznog duga iako je od njegovog podnošenja proteklo više od pet godina. Predlagateljica da je uz svoj prijedlog priložila isključivo knjigovodstvene izvode nadležnog poreznog tijela koje ne predstavljaju ovršne isprave u smislu odredbi Općeg poreznog zakona, već vjerodostojne isprave iz kojih ne proizlazi osnovanost njene tražbine. Ne osporava činjenicu da kao trgovac pojedinac odgovara za svoje dugove iz obrta ali ističe da je rješenjem nadležne Službe za gospodarstvo, Ispostave Drniš njegov obrt stavljen u mirovanje s danom 3. studenog 2006. nakon čega mu je nadležno porezno tijelo izdalo potvrdu od 14. studenog 2006. da navedeni obrt nemam nikakvih zaostalih dugovanja prema predlagateljici. Štoviše, ovaj dužnik pojedinac da ima preplaćene porezne obveze prema predlagateljici u iznosu od 456.853,18 kuna zbog čega nema uvjeta za otvaranje stečajnoga postupka nad istim. S obzirom na činjenicu da obrtnik može odgovarati samo za nastale dugove te da do dana 13. rujna 2006. kada je izvršen njegov upis u sudski registar kao trgovca pojedinca nije bilo evidentiranih dugovanja iz obrta, to da u konkretnom slučaju ne može odgovarati za nepostojeće dugovanje. Naglašava da su od strane predlagateljice naknadno bile utvrđene obveze s osnove poreza i drugih javnih davanja ali da za iste ne postoje ovršne isprave iz kojih bi u bilo kojem stupnju vjerojatnosti proizlazilo postojanje tražbine predlagateljice. Ovo iz razloga jer su u odnosu na navedene obveze još u uvijek u tijeku brojni prvostupanjski i drugostupanjski postupci pred upravnim sudovima i drugim nadležnim tijelima u kojima su prihvaćene brojne žalbe i prigovori dužnika o kojima porezna tijela nisu donijela konačnu odluku. Unatoč navedenom, predlagateljica da je bez valjane pravne osnove odnosno upravnog akta zaduživala njegov obrt koji za to vrijeme uopće nije poslovao pa nisu niti mogle nastati obveze s te osnove. Smatrajući spornima i osnovu i visinu predmetne tražbine, da je za potrebe ovoga postupka sam zatražio financijsko vještačenje prvotno po stalnom sudskom vještaku financijske struke Milanu Kanjeru iz Zagreba od 10. travnja 2015. i 23. rujna 2015. a potom i po stalnom sudskom vještaku za financije i računovodstvo Ljubomiru Jeliću iz Rijeke iz ožujka 2018. koje je priložio u spis, a iz kojih da u bitnome proizlazi da je visina predmetne tražbine (za slučaj kada bi postojala) znatno manja od one koja se potražuje u ovome postupku te da je nastupila zastara svih obveza dužnika s osnove poreza i drugih javnih davanja. Predlagateljica da tijekom postupka nije nikada pojasnila, a kamoli dokazala svaku pojedinu stavku, osnovu i visinu svoga potraživanja niti je odlučila o njegovog zahtjevu za utvrđenje zastare predmetne tražbine unatoč tome što je isti podnesen još prije pokretanja ovoga postupka slijedom čega ovaj dužnik ne može trpjeti štetne posljedice zbog šutnje

administracije. U cijelosti osporava navode predlagateljice s ročišta od 9. listopada 2020. da bi prvostupanjsko i drugostupanjsko porezno tijelo donijelo konačnu odluku o utvrđivanju nastupa zastare prava na utvrđenje i naplatu poreznog duga budući se odluka Upravnog suda posl. br. 8 USIPOR-246/19 od 23.6.2020. koju je priložila u tom pravcu uopće ne odnosi na tražbinu koja je predmet ovog postupka već na tražbinu koja je nastala nakon podnošenja predmetnog prijedloga, dok je rješavanje prednjeg pitanja zastare ključnog za ovaj postupak još uvijek u tijeku pred drugostupanjskim tijelom.

11. Naime, Mirko Rapić je mišljenja da je njegova agonija kao poduzetnika započela podnošenjem tužbe Trgovačkom sudu u Splitu protiv tuženice, ovdje predlagateljice Republike Hrvatske radi naknade štete u kojem postupku je prvostupanjski sud nepravomoćnom presudom posl. br. P-483/09 od 10. siječnja 2014. naložio istoj isplatiti mu iznos od 16.700.000,00 kn sa zateznim kamatama. Navedenom da je prethodilo izigravanje od strane državnih institucija jer da se u odnosu na njega nije poštovao dogovor sadržan u promemoriji iz listopada 2007. temeljem kojega je prenio u vlasništvo Republici Hrvatskoj dionice "Viktora Lenca" vrijedne 10.500.000,00 kuna te na ovaj način omogućio realizaciju stečajnog plana i izlazak brodogradilišta "Viktor Lenac" iz stečaja. Sukladno promemoriji, da je preuzeo i dio radnika "Viktora Lenca" dok s druge strane predlagateljica nije ispunila obveze koje je s ove osnove preuzela prema istome. Zbog navedenog, da je protiv predlagateljice pokrenuo niz parnica radi naknade štete smatrajući da isključivo njenom krivnjom ne posluje još od 2011., a do blokade računa je zapošljavao čak 540 radnika i poslovaio s dobiti. Iako ako su sva rješenja kojima je od strane predlagateljice određena pljenidba njegovih novčanih sredstava ukinuta presudama Upravnog suda u Splitu i postupci vraćeni na ponovno postupanje, da nadležne porezne uprave odbijaju postupiti po navedenim presudama zbog čega da je podnio više kaznenih prijava protiv službenika porezne uprave o čemu je proveden i nadzor unutarnje kontrole od strane Ministarstva financija, Sektora za poslovne procese, unutarnju reviziju i unutarnji nadzor i sačinjen zapisnik o utvrđenim nepravilnostima koji je dostavljen i privremenoj stečajnoj upraviteljici. Naglašava da želi nastaviti s obavljanjem svoje djelatnosti te da ne postoje uvjeti za otvaranje stečajnog postupka iz razloga jer je njegov račun blokiran temeljem osnova koje su na njegov zahtjev poništene raznim rješenjima donesenima u navedenim upravnim postupcima te iz razloga jer je u međuvremenu došlo i do zastare naplate i utvrđenja porezne obveze, a na što su upravna tijela sukladno odredbama čl. 108. i 109. Općeg poreznog zakona dužna paziti po službenoj dužnosti.

12. Privremena stečajna upraviteljica je na ročištu od 9. listopada 2020. u bitnom navela da joj unatoč višestrukim pozivima, predlagateljica ni do dana ročišta nije dostavila tražene ažurirane izvode iz svojih poslovnih knjiga iz kojih bi bilo moguće utvrditi je li izvršila otpis zastarjelih potraživanja prema dužniku pojedincu temeljem pravomoćnih upravnih odluka te po službenoj dužnosti, sve sukladno važećim odredbama Općeg poreznog zakona zbog čega je njena prema dužniku pojedincu i dalje sporna. Tako da izvod iz stanja poreznog obveznika na dan 9. listopada 2020. priloženog na ročištu od strane predlagateljice na kojem je evidentiran dug prema dužniku pojedincu jednako kao i prethodno dostavljeni izvodi ponovno ne sadrži detaljne i odgovarajuće podatke za svaki pojedini porezni račun kako bi se sa sigurnošću moglo utvrditi dospijeće svake pojedine tražbine predlagateljice kao i ukupan iznos iste. Zbog svega navedenog, privremena stečajna upraviteljica je u cijelosti ostala kod svojih izvješća i ranije iznesenih navoda dodajući

da i nakon usmene diskusije s ročišta kao i brojnih stranačkih očitovanja tijekom postupka i dalje smatra da predlagateljica nije dokazala postojanje svoje tražbine kao ni osnovu i točnu visinu iste zbog čega u konkretnom slučaju ne postoje uvjeti za otvaranje stečajnoga postupka nad dužnikom pojedincem.

13. Dakle, rješenjem ovog suda broj St-3/17-74, a nakon naprijed citirane pribavljene dokumentacije i podnesaka stranaka ovaj sud je ponovno odbio prijedlog Republike Hrvatske, koje rješenje je postupajući po žalbi Visoki trgovački sud ukinuo i vratio ovom sudu na ponovni postupak rješenjem 77 PŽ-758/2021-22 uz uputu da je prilikom odlučivanja o otvaranju stečajnog postupka potrebno primijeniti odredbu čl. 39. st. 2. Stečajnog zakona u smislu vjerojatnosti postojanja tražbine predlagatelja pritom utvrđujući vjerojatnost u odnosu na svaku od 24 točke prijedloga te imajući u vidu odredbe čl. 4. st. 1. SZ/96 a sve primjenjujući odredbu članka 39. stavka 2. SZ-a i odredbu članka 219. stavka 1. ZPP-a u svezi s člankom 6. SZ-a/96, a uvažavajući činjenicu da je tražbina predlagateljice određena u točkama 1. do 24. po točno navedenim osnovama i iznosima, te da svoje zaključke o vjerojatnosti tražbine i stečajnim razlozima jasno obrazloži u odnosu na odredbe Stečajnog zakona na način da ih je moguće ispitati, uzimajući u obzir da pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka moraju postojati na dan donošenja rješenja ako se stečajni postupak otvori.

14. U ponovljenom postupku koji je uslijedio nakon treće ukidne odluke Visokog trgovačkog suda ovaj sud je zaprimio čitav niz podnesaka dužnika i predlagatelja te odredio financijsko-knjigovodstveno vještačenje rješenjem St-259/2021-119 od 20. prosinca 2022. po stalnoj sudskoj vještakinji za financije i računovodstvo Darinki Cimera, dipl. oec. iz Rijeke. Rješenjem je naloženo utvrditi postojanje, iznos i datum dospijeca svake pojedine tražbine predlagateljice Republike Hrvatske prema uvodno označenom dužniku kao poreznom obvezniku, odnosno postojanje, iznos i datum dospijeca svake pojedine obveze (dugovanja poreznog obveznika) dužnika prema predlagateljici iskazane u karticama stanja svakog pojedinog računa poreznog obveznika, sve s osnova javnih i drugih davanja pobliže navedenih pod rednim brojevima 1. do 24. u prijedlogu Republike Hrvatske za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom od 14. srpnja 2015. (stranica spisa 1. do 10.), a kako je to obrazloženo u podnesku predlagateljice od 5. siječnja 2022. (stranice spisa 2611. do 2961.). Potom je postupajući po zahtjevu vještakinje za izuzeće, rješenjem 3 St-259/2021-128 od 27. ožujka 2023. prihvatio njen zahtjev i vještačenje povjerio Aleksanderu Vranko iz Zagreba, Remetski Banjšćak 13, OIB: 13666070136, stalnom sudskom vještaku za financije i knjigovodstvo koji je nalaz i mišljenje dostavio 23. lipnja 2023. nakon čega je za 22. studenog 2023. određeno ročište radi raspravljanja o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka u nazočnosti zastupnice po zakonu predlagateljice – Igranke Šumera, zamjenice Županijskog državnog odvjetnika u Šibeniku, Mirka Rapića osobno i po punomoćniku Sanjinu Pavlaku odvjetniku u Zagrebu, Marka Rapića, prokurista R.L.E. T.P., privremene stečajne upraviteljice Ivanke Bosotina i vještaka Aleksandera Vranka. Za napomenuti je da je od dostave nalaza i mišljenja vještaka do održavanja ročišta proteklo neprimjereno dugo vremena iz razloga što je ovoj referadi spis dodijeljen u rad odlukom predsjednika suda od 16. kolovoza 2023. a zaprimljen je u referadu 5. rujna 2023. te je nalaz i mišljenje vještaka uručen strankama 12. rujna 2023.

15. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da na dan 18. lipnja 2023., dakle na dan slanja nalaza i mišljenja za predlagateljicu – Republiku Hrvatsku nije zastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate u paušalnom iznosu Hrvatskoj obrtničkoj komori za stanje duga u kvartalnom razdoblju od 28. veljače do 1. prosinca 2014. u iznosu od 528,00 kuna i obračunate kamate na dan 31. prosinca 2014. u iznosu od 1.227,54 kuna, ukupno 1.755,54 kuna prema stečajnom dužniku kao poreznom obvezniku a koji iznos je iskazan u točki 14. prijedloga za otvaranje stečajnog postupka za razdoblje od 28. veljače do 1. prosinca 2014. i za koji iznos će apsolutna zastara nastupiti 1. siječnja 2025. IZ nalaza i mišljenja proizlazi da je na dan 18. lipnja 2023. za Republiku Hrvatsku – predlagateljicu zastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe, na sve ostale pojedine tražbine predlagateljice prema ovom dužniku iskazane u karticama stanja svakog pojedinog računa poreznog obveznika navedene pod rednim brojevima od 1. do 24. osim za redni broj 14. u naprijed navedenom iznos u od 1.755,54 kuna.

16. U odnosu na, prema navodima predlagateljice dospjele a neizmirene obveze dužnika na dan 23. lipnja 2015. iskazane u prijedlogu za pokretanje stečajnog postupka vještak se izjasnio po vrstama poreza i to :

1). Vrsta poreza 1201-PDV: PDV se odnosi na godine od 2008. do 2013.

Vještak je utvrdio da je:

- a. Dug stečajnog dužnika za razdoblje 2008. dužnik svojim uplatama na ime PDV-a i kamata u razdoblju od 9. veljače 2010. do 31. prosinca 2010. u iznosu od 6.831.317,48 kuna podmiren.
- b. Dug za PDV utvrđen rješenjem Ministarstva financija, Financijske policije, Klasa: UP/I-470-05/10-10/13, Ur. broj: 513-19-03/10-13 od 12. listopada 2010. koji se odnosi na PDV za 2008. i 2009. i zajedno s kamatama iznosi i 95.753,44 kuna podmiren je dužnikovim uplatama u iznosu od 533.864,25 kuna u razdoblju od 12. svibnja 2011. do 31. prosinca 2011.
- c. Dug za PDV utvrđen obračunom za razdoblje 2009. po obrascu PDV – K, a koji je iskazan računom poreznog obveznika u iznosu od 3.438.940,71 kuna zastario je u relativnom smislu 1. siječnja 2014. a obzirom da je zastara počela teći 1. siječnja 2011. apsolutna zastara je nastupila 1. siječnja 2017.
- d. Dug za PDV utvrđen obračunom od strane dužnika za razdoblje 2010. – obrazac PDV – K iskazan u iznosu od 2.458.429,46 kuna zastara je počela teći 1. siječnja 2012. slijedom čega je apsolutna zastara nastupila 1. siječnja 2018.
- e. Dug za PDV utvrđen obračunom od strane dužnika za razdoblje 2011. – obrazac PDV – K iskazan u iznosu od 1.719.933,96 kuna s obračunatom kamatom u iznosu od 581.440,29 kuna, dakle ukupno 2.301.374,25 kuna zastario je u smislu prava na naplatu u relativnom smislu 1. siječnja 2016. a apsolutna zastara je nastupila 1. siječnja 2019.
- f. Dug za PDV utvrđen obračunom od strane dužnika za razdoblje 2012. – obrazac PDV – K iskazan u ukupnom iznosu uključujući kamatu 960.077,86 kuna – zastara je počela teći 1. siječnja 2014. u kom smislu je apsolutna zastara nastupila 1. siječnja 2020.

- g. Kamata na dužni PDV utvrđen od strane nadležnom poreznog tijela u razdoblju od 2013. – iskazana u iznosu od 919.103,06 kuna – zastara je započela teći 1. siječnja 2015. u kojem smislu je apsolutan zastara nastupila 1. siječnja 2021.

Iz navedenog vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime PDV-a za iznos iskazan u točki 1. prijedloga za pokretanje stečajnog postupka nad ovim stečajnim dužnikom.

2) i 3) Vrsta poreza – porez na cestovna motorna vozila

Vještak je utvrdio da je:

- porez temeljen na računu 1317 u ukupnom iznosu od 2.431,95 kuna utvrđenom rješenjem Porezne uprave Klasa: UP/I-419-09/12-01/2985 od 19. srpnja 2012. s datumom obračuna 31. prosinca 2012. te da je zastara počela teći 1. siječnja 2013. temeljem čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2016., a apsolutna 1. siječnja 2019.
- porez temeljen na računu 1317 u ukupnom iznosu od 414,27 kuna utvrđenom rješenjem Porezne uprave Klasa: UP/I-410-09/2009-01/1359 od 31. srpnja 2009. s datumom obračuna 31. prosinca 2009. te da je zastara počela teći 1. siječnja 2010. slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2013., a apsolutna 1. siječnja 2016.
- porez temeljen na računu 1317 u ukupnom iznosu od 883,93 kuna utvrđenom rješenjem Porezne uprave Klasa: UP/I-410-09/2009-01/1124 od 30. srpnja 2010. s datumom obračuna 31. prosinca 2010. te da je zastara počela teći 1. siječnja 2011. temeljem čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2014., a apsolutna 1. siječnja 2017.
- porez temeljen na računu 1317 u ukupnom iznosu od 1.398,78 kuna utvrđenom rješenjem Porezne uprave Klasa: UP/I-410-09/2009-01/1033 od 8. kolovoza 2011. s datumom obračuna 31. prosinca 2011. te da je zastara počela teći 1. siječnja 2012. temeljem čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2015., a apsolutna 1. siječnja 2018.

Iz navedenog vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime poreza na cestovna motorna vozila.

4) Vrsta poreza – porez i prirez na dohodak od nesamostalnog rada

Vještak je utvrdio da je:

- porez i prirez temeljen na računu 1406 obračunat na dan 31. prosinca 2011. u iznosu od 7.491.541,18 kuna utvrđen od strane dužnika u obrascu ID
- porez i prirez na dohodak od nesamostalnog rada u iznosu od 1.624.997,12 kuna utvrđen rješenjem Financijske policije Klasa: UP/I-470-05/10-10/13, Ur. broj: 513-19-03/10-13 od 12. listopada 2010. za 2008. i 2009. godinu,

iz čega vještak zaključuje da je zastara prava na naplatu obveze poreza i prireza na dohodak od nesamosalnog rada i obračunatih kamata za 2008. i 2009. godinu počela

teći 1. siječnja 2011. slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2014., a apsolutna 1. siječnja 2017.

Nadalje je vještak utvrdio da je:

- pravo na naplatu poreza i prireza na dohodak od nesamostalnog rada koje je utvrđeno obračunom od strane dužnika za razdoblje 2007., 2008., 2009., 2010. i 2011. – obrazac ID u ukupnom iznosu 5.898.241,93 kuna zastarjelo i to za 2007. godinu 1. siječnja 2014., za 2008. godinu 1. siječnja 2015., za 2009. godinu 1. siječnja 2016., za 2010. godinu 1. siječnja 2017., za 2011. godinu 1. siječnja 2018.,

Iz navedenog vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime poreza i prireza na dohodak od nesamostalnog rada i obračunatih kamata u ukupnom iznosu od 7.543.240,27 kuna.

5) Vrsta poreza: porez na dohodak utvrđen u postupku nadzora za prethodne godine – račun 1627 u ukupnom iznosu od 2.743.770,00 kuna temeljen na rješenju Ministarstva financija, Klasa: UP/I-4701-02/2004-01/171 od 28. veljače 2006. koje je postalo izvršno 9. lipnja 2006.

Vještak je utvrdio da je:

- Porez na dohodak za 2001., 2002., 2005. i 2006. utvrđen rješenjem Ministarstva financija, Klasa: UP/I-4701-02/2004-01/171 od 28. veljače 2006.
  - a. zastara prava na naplatu obveze prava na dohodak i obračunatih kamata za 2001. počela je teći 1. siječnja 2007., slijedom čega je apsolutan zastara nastupila 1. siječnja 2013.
  - b. zastara prava na naplatu obveze prava na dohodak i obračunatih kamata za 2002. počela je teći 1. siječnja 2007., slijedom čega je apsolutan zastara nastupila 1. siječnja 2013.
  - c. zastara prava na naplatu obveze prava na dohodak i obračunatih kamata za 2005. počela je teći 1. siječnja 2007., slijedom čega je apsolutan zastara nastupila 1. siječnja 2013.
  - d. zastara prava na naplatu obveze prava na dohodak i obračunatih kamata za 2006. počela je teći 1. siječnja 2007., slijedom čega je apsolutan zastara nastupila 1. siječnja 2013.

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutan zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime poreza na dohodak utvrđenog rješenjem Ministarstva financija, Klasa: UP/I-4701-02/2004-01/171 od 28. veljače 2006.

6) Vrsta poreza: porez na dobit – račun 1651 u ukupnom iznosu od 3.187.947,81 kuna temeljen na godišnjim prijavama na dobit – PD obrazac za 2006., 2007., 2008., 2009., 2010. i 2011. godinu

Vještak je utvrdio da je porez utvrđen po godišnjim prijavama PD obrasca te da je

- zastara prava na naplatu poreza na dobit za 2005. počela teći 1. siječnja 2007. slijedom čega je apsolutna zastara nastupila 1. siječnja 2013.,
- zastara prava na naplatu poreza na dobit za 2006. počela teći 1. siječnja 2008. slijedom čega je apsolutna zastara nastupila 1. siječnja 2014.,
- zastara prava na naplatu poreza na dobit za 2007. počela teći 1. siječnja 2009. slijedom čega je apsolutna zastara nastupila 1. siječnja 2015.,
- zastara prava na naplatu poreza na dobit za 2008. počela teći 1. siječnja 2010. slijedom čega je apsolutna zastara nastupila 1. siječnja 2016.,
- zastara prava na naplatu poreza na dobit za 2009. počela teći 1. siječnja 2011. slijedom čega je apsolutna zastara nastupila 1. siječnja 2017.,
- zastara prava na naplatu poreza na dobit za 2010. počela teći 1. siječnja 2012. slijedom čega je apsolutna zastara nastupila 1. siječnja 2018.,
- zastara prava na naplatu poreza na dobit za 2011. počela teći 1. siječnja 2013. slijedom čega je apsolutna zastara nastupila 1. siječnja 2019.

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime poreza na dobit utvrđenog zaduženjem od strane Porezne uprave na dan 31. prosinca 2012. godine.

7) Vrsta poreza – porez na tvrtku – račun 1732 u ukupnom iznosu od 3.319,71 kuna za razdoblje od 2005. do 2014.

Vještak je utvrdio da je porez na tvrtku utvrđen rješenjima nadležnog poreznog tijela za razdoblja od 2005. do 2014. na dan obračuna 31. prosinca 2014. te da je:

- zastara prava na naplatu poreza na tvrtku za 2006. utvrđena rješenjem poreznog tijela počela je teći 1. siječnja 2007. te je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2010., a apsolutna 1. siječnja 2013.,
- zastara prava na naplatu poreza na tvrtku za 2007. utvrđena rješenjem poreznog tijela počela je teći 1. siječnja 2008. te je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2011., a apsolutna 1. siječnja 2014.,
- zastara prava na naplatu poreza na tvrtku za 2008. utvrđena rješenjem poreznog tijela počela je teći 1. siječnja 2009. te je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2012., a apsolutna 1. siječnja 2015.,
- zastara prava na naplatu poreza na tvrtku za 2009. utvrđena rješenjem poreznog tijela počela je teći 1. siječnja 2010. te je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2013., a apsolutna 1. siječnja 2016.,
- zastara prava na naplatu poreza na tvrtku za 2010. utvrđena rješenjem poreznog tijela počela je teći 1. siječnja 2011. te je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2014., a apsolutna 1. siječnja 2017.,
- zastara prava na naplatu poreza na tvrtku za 2011. utvrđena rješenjem poreznog tijela počela je teći 1. siječnja 2012. te je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2015., a apsolutna 1. siječnja 2018.,
- zastara prava na naplatu poreza na tvrtku za 2012. utvrđena rješenjem poreznog tijela počela je teći 1. siječnja 2013. te je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2016., a apsolutna 1. siječnja 2019.,
- zastara prava na naplatu poreza na tvrtku za 2013. utvrđena rješenjem poreznog tijela počela je teći 1. siječnja 2014. te je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2017., a apsolutna 1. siječnja 2020.,

- zastara prava na naplatu poreza na tvrtku za 2014. utvrđena rješenjem poreznog tijela počela je teći 1. siječnja 2015. te je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2018., a apsolutna 1. siječnja 2021.,

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime poreza na tvrtku utvrđenog zaduženjem od strane Porezne uprave na dan 31. prosinca 2014. godine.

8) Vrsta poreza – posebni porez na plaće račun 1902 u iznosu od 402.681,70 kuna koji se temelji na mjesečnim prijavama poreza na dohodak na plaće, mirovine i druge primitke – obrazac IPP za razdoblje 2009. i 2010.

Vještak je utvrdio da je:

- posebni porez na plaće za 2009. godinu obračunat 31. prosinca 2009. te da zastara počinje teći 1. siječnja 2010., da je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2013., a apsoluta 1. siječnja 2016.,
- posebni porez na plaće za 2010. godinu obračunat 31. prosinca 2010. te da zastara počinje teći 1. siječnja 2011., da je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2014., a apsoluta 1. siječnja 2017.,

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime posebnog poreza na plaće za 2009. i 2010.

9) Doprinos za mirovinsko osiguranje temeljem ind. kap, štednje s osnova rada za poslodavca fizičku osobu – račun 2003. – u ukupnom iznosu od 1.845.076,25 kuna temeljen na mjesečnim prijavama poreza na dohodak – obrazac ID za razdoblje 2007., 2008., 2009., 2010. i 2011.

Vještak je utvrdio da je zastara naplate ovoga duga započela teći 1. siječnja 2011. kojeg datuma je utvrđeno stanje duga po toj osnovi, slijedom čega je apsolutna zastara nastupila 1. siječnja 2021.

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime doprinosa za mirovinsko osiguranje temeljem ind. kap, štednje s osnova rada za poslodavca fizičku osobu.

10) i 11) Vrsta poreza – porez na promet nekretninama – račun 2848 u ukupnom iznosu od 101.918,55 kuna temeljen na rješenju Ministarstva financija broj UP/I-410-20/2008-01/1513 od 11. ožujka 2010. koji se odnosi na kamate i na rješenju Klasa: UP/I-410-20/2006-01/439 od 7. veljače 2006.

Vještak je utvrdio da:

- je apsolutna zastara prava na naplatu poreza na promet nekretninama i dužne kamate nastupila u odnosu na iznos od 61.659,74 kuna 1. siječnja 2013.,

- je apsolutna zastara prava na naplatu poreza na promet nekretninama i dužne kamate nastupila u odnosu na iznos od 3.341,51 kuna 1. siječnja 2013.,
- je apsolutna zastara prava na naplatu poreza na promet nekretninama i dužne kamate nastupila u odnosu na iznos od 1.937,49 kuna 1. siječnja 2013.,
- je apsolutna zastara prava na naplatu poreza na promet nekretninama i dužne kamate nastupila u odnosu na iznos od 2.965,14 kuna 1. siječnja 2017.,

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime poreza na promet nekretninama.

12) Prisilna naplata državnih sudskih pristojbi – račun 4227 – u iznosu od 10.425,00 kuna

Vještak je utvrdio da:

- je zastara naplate sa stanjem duga na dan 31. prosinca 2007. započela teći 1. siječnja 2008. slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2011., a apsolutna 1. siječnja 2014.

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime naplate državnih sudskih pristojbi.

13) Troškovi postupka prisilne naplate sudskih pristojbi – račun 4251 – u ukupnom iznosu od 600,00 kuna temeljeni na rješenjima o ovrsi Porezne uprave broj Klasa: UP/I-415-02/12-01/27 od 20. siječnja 2011. i Klasa: UP/I-415-02/13-01/318 od 12. veljače 2013.

Vještak je utvrdio da je:

- zastara prava na naplatu troškova prisilne naplate sa stanjem duga na dan 1. siječnja 2012. počela teći 1. siječnja 2012. slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2015., a apsolutan 1. siječnja 2018.,
- zastara prava na naplatu troškova prisilne naplate sa stanjem duga na dan 1. siječnja 2013. počela teći 1. siječnja 2013. slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2016., a apsolutan 1. siječnja 2019.,

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate troškova prisilne naplate državnih sudskih pristojbi iznos koje je utvrđen sa stanjem duga na dan 31. prosinca 2015.

14) Doprinos u paušalnom iznosu Hrvatskog gospodarskoj komori – račun 5236 – u iznosu od 18.146,39 kuna

Vještak je utvrdio da je:

- za doprinos sa stanjem na dan 1. siječnja 2005. zastara počela teći 1. siječnja 2005. slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2010., a apsolutna 1. siječnja 2015.,

- za doprinos sa stanjem na dan 1. siječnja 2006. zastara počela teći 1. siječnja 2006. slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2011., a apsolutna 1. siječnja 2016.,
- za doprinos sa stanjem na dan 1. siječnja 2007. zastara počela teći 1. siječnja 2007. slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2012., a apsolutna 1. siječnja 2017.,
- za doprinos sa stanjem na dan 1. siječnja 2008. zastara počela teći 1. siječnja 2008. slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2013., a apsolutna 1. siječnja 2018.,
- za doprinos sa stanjem na dan 1. siječnja 2009. zastara počela teći 1. siječnja 2009. slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2014., a apsolutna 1. siječnja 2019.,
- za doprinos sa stanjem na dan 1. siječnja 2010. zastara počela teći 1. siječnja 2010. slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2015., a apsolutna 1. siječnja 2020.,
- za doprinos sa stanjem na dan 1. siječnja 2011. zastara počela teći 1. siječnja 2011. slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2016., a apsolutna 1. siječnja 2021.,
- za doprinos sa stanjem na dan 1. siječnja 2012. zastara počela teći 1. siječnja 2012. slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2017., a apsolutna 1. siječnja 2022.,
- za doprinos sa stanjem na dan 1. siječnja 2013. zastara počela teći 1. siječnja 2013. slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2018., a apsolutna 1. siječnja 2023.,
- za doprinos sa stanjem na dan 1. prosinca 2014. zastara počela teći 1. siječnja 2015. slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2020., a apsolutna 1. siječnja 2025.,

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza kamata i troškova ovrhe na ime dužnog doprinosa za sve iznose osim iznos od 1.755,54 kuna.

15) Novčane kazne na prekršaje za oduzetu imovinsku korist i troškove postupka – račun 6025 - u iznosu od 6.200,00 kuna

Vještak je utvrdio da je stanje ovog duga definirano na datum 1. siječnja 2013. i utvrđeno je rješenjem nadležnog poreznog tijela s čim u vezi je zastara počela teći 1. siječnja 2014. te je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2017., a apsolutna 1. siječnja 2020.

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza kamata i troškova ovrhe na ime dužne novčane kazne za prekršaje.

16) Doprinos za mirovinsko osiguranje za osiguranike po osnovi rada za fizičke osobe – račun 8117 – u iznosu od 8.726.488,12 kuna

Vještak je utvrdio da je:

- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2008. zastara počela teći 1. siječnja 2008., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2013., a apsolutna 1. siječnja 2018.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2009. zastara počela teći 1. siječnja 2009., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2014., a apsolutna 1. siječnja 2019.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2010. zastara počela teći 1. siječnja 2010., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2015., a apsolutna 1. siječnja 2020.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2011. zastara počela teći 1. siječnja 2011., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2016., a apsolutna 1. siječnja 2021.,

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime dužnog doprinosa za mirovinsko osiguranje za osiguranike po osnovi rada za fizičke osobe i obračunatih kamata.

17) Doprinosi za mirovinsko osiguranje za poduzetničku plaću ID obrazac – račun 8303 – u ukupnom iznosu od 138.288,07 kuna

Vještak je utvrdio da je:

- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2008. zastara počela teći 1. siječnja 2008., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2013., a apsolutna 1. siječnja 2018.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2009. zastara počela teći 1. siječnja 2009., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2014., a apsolutna 1. siječnja 2019.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2010. zastara počela teći 1. siječnja 2010., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2015., a apsolutna 1. siječnja 2020.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 31. prosinca 2011. zastara počela teći 1. siječnja 2012., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2017., a apsolutna 1. siječnja 2022.,

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime dužnog doprinosa za mirovinsko osiguranje za poduzetničku plaću i obračunate kamate.

18) Doprinos za zdravstveno osiguranje posl. fiz. os. ID obrazac – račun 8419 u ukupnom iznosu od 6.161.233,63 kuna

Vještak je utvrdio da je:

- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2008. izvršen storno od strane nadležnog poreznog tijela,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2009. zastara počela teći 1. siječnja 2009., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2014., a apsolutna 1. siječnja 2019.,

- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2010. zastara počela teći 1. siječnja 2010., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2015., a apsolutna 1. siječnja 2020.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2011. zastara počela teći 1. siječnja 2011., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2016., a apsolutna 1. siječnja 2021.,

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime dužnog doprinosa za zdravstveno osiguranje i obračunatih kamata.

19) Poseban doprinos za korištenje zdravstvene zaštite u inozemstvu – račun 8443 – u ukupnom iznosu od 1.277.488,36

Vještak je utvrdio da je:

- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2008. zastara počela teći 1. siječnja 2008., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2013., a apsolutna 1. siječnja 2018.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2009. zastara počela teći 1. siječnja 2009., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2014., a apsolutna 1. siječnja 2019.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2010. zastara počela teći 1. siječnja 2010., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2015., a apsolutna 1. siječnja 2020.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2011. zastara počela teći 1. siječnja 2011., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2016., a apsolutna 1. siječnja 2021.,

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime dužnog doprinosa za korištenje zdravstvene zaštite u inozemstvu.

20) Doprinos za zdravstveno osiguranje – zaštita zdravlja na radu za osiguranike po osnovi rada za poslovanje fizičke osobe – račun 8567 – u ukupnom iznosu od 389.139,42 kuna

Vještak je utvrdio da je:

- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2008.; 18. lipnja 2008. zastara počela teći 1. siječnja 2008., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2013., a apsolutna 1. siječnja 2018.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2009.; 18. lipnja 2009. zastara počela teći 1. siječnja 2009., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2014., a apsolutna 1. siječnja 2019.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2010.; 18. lipnja 2010. zastara počela teći 1. siječnja 2010., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2015., a apsolutna 1. siječnja 2020.,

- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2011. do 31. prosinca 2015. zastara počela teći 1. siječnja 2011., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2016., a apsolutna 1. siječnja 2021.,

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime dužnog doprinosa za zdravstveno osiguranje – zaštita zdravlja na radu za osiguranike po osnovni rada za poslovanje fizičke osobe.

21) Doprinos za zdravstveno osiguranje – poduzetnička plaća – ID obrasci – račun 8680 – u ukupnom iznosu od 124.110,51

Vještak je utvrdio da je:

- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2007. zastara počela teći 1. siječnja 2007., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2012., a apsolutna 1. siječnja 2017.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2008. zastara počela teći 1. siječnja 2008., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2013., a apsolutna 1. siječnja 2018.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2009. zastara počela teći 1. siječnja 2009., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2014., a apsolutna 1. siječnja 2019.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2010. zastara počela teći 1. siječnja 2010., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2015., a apsolutna 1. siječnja 2020.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2011. zastara počela teći 1. siječnja 2011., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2016., a apsolutna 1. siječnja 2021.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2012. zastara počela teći 1. siječnja 2012., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2017., a apsolutna 1. siječnja 2022.,

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime dužnog doprinosa za zdravstveno osiguranje – poduzetnička plaća.

22) Doprinos za zdravstveno osiguranje – zaštita zdravlja na radu – poduzetnička plaća – ID obrasci – račun 8699 - u ukupnom iznosu od 4.147,08 kuna

Vještak je utvrdio da je:

- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2007. zastara počela teći 1. siječnja 2007., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2012., a apsolutna 1. siječnja 2017.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2008. zastara počela teći 1. siječnja 2008., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2013., a apsolutna 1. siječnja 2018.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2009. zastara počela teći 1. siječnja 2009., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2014., a apsolutna 1. siječnja 2019.,

- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2010. zastara počela teći 1. siječnja 2010., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2015., a apsolutna 1. siječnja 2020.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2011. zastara počela teći 1. siječnja 2011., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2016., a apsolutna 1. siječnja 2021.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2012. zastara počela teći 1. siječnja 2012., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2017., a apsolutna 1. siječnja 2022.,

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime dužnog doprinosa za zdravstveno osiguranje – zaštita zdravlja na radu – poduzetnička plaća.

23) Doprinos za zapošljavanje – ID obrasci - račun 8702 - u ukupnom iznosu duga od 1.255.538,25 kuna

Vještak je zaključio da je:

- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2008., 18. lipnja 2008. zastara počela teći 1. siječnja 2008., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2013., a apsolutna 1. siječnja 2018.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2009., 18. lipnja 2009. zastara počela teći 1. siječnja 2009., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2014., a apsolutna 1. siječnja 2019.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2010. zastara počela teći 1. siječnja 2010., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2015., a apsolutna 1. siječnja 2020.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2011. i 18. lipnja 2011. zastara počela teći 1. siječnja 2011., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2016., a apsolutna 1. siječnja 2021.,

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime dužnog doprinosa za zapošljavanje.

24) Poseban doprinos za zapošljavanje osoba s invaliditetom – ID obrasci – račun 8729 u ukupnom iznos od 78.438,61 kuna

Vještak je utvrdio da je:

- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2008.; 18. lipnja 2008. zastara počela teći 1. siječnja 2008., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2013., a apsolutna 1. siječnja 2018.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2009.; 18. lipnja 2009. zastara počela teći 1. siječnja 2009., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2014., a apsolutna 1. siječnja 2019.,
- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2010.; 18. lipnja 2010. zastara počela teći 1. siječnja 2010., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2015., a apsolutna 1. siječnja 2020.,

- za doprinos utvrđen sa stanjem duga na 1. siječnja 2011.; 18. lipnja 2011. zastara počela teći 1. siječnja 2011., slijedom čega je relativna zastara nastupila 1. siječnja 2016., a apsolutna 1. siječnja 2021.,

Iz čega vještak zaključuje da je za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na ime dužnog posebnog doprinosa za zapošljavanje osoba s invaliditetom.

Vještak je posebno analizirao i odluke Upravnog suda u Splitu i Visokog upravnog suda u cilju utvrđivanja tijeka zastare i nastupanja apsolutne zastare potraživanja predlagatelja prema stečajnom dužniku.

17. Vještak je u mišljenju zaključio da na dan 18. lipnja 2023. za predlagateljicu nije nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate doprinosa u paušalnom iznosu – HOK sa stanjem duga u kvartalnom razdoblju od 28. veljače do 1. prosinca 2014. u iznosu od 528,00 kuna i obračunate kamate na dan 31. prosinca 2014. u iznosu od 1.227,54 kuna, odnosno ukupno 1.755,54 kuna prema uvodno označenom dužniku kao poreznom obvezniku, a koji je utvrđen kvartalnim paušalnim iznosima iskazanim u točki 14. Prijedloga za razdoblje 28. veljače do 1. prosinca 2014. kada će apsolutna zastara nastupiti s 1. siječnja 2025. (točka 1.3.12.10. Nalaza). Nadalje je zaključio da je na dan 18. lipnja 2023. za predlagateljicu nastupila apsolutna zastara prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe na sve ostale pojedine tražbine prema dužniku kao poreznom obvezniku, odnosno za postojanje iznosa svake pojedine obveze dugovanja poreznog obveznika dužnika prema predlagateljici iskazane u kartici stanja svakog pojedinog računa poreznog obveznika sve s osnova javnih i drugih davanja navedenih pod rednim brojevima od 1. do 24. u prijedlogu za pokretanje stečajnog postupka, osim za razdoblje od 28. veljače do 1. prosinca 2014. za koje razdoblje nije nastupila apsolutna zastara naplate doprinosa Hrvatskoj obrtničkoj komori za iznos od 1.755,54 kuna.

18. Novo ročište za odlučivanje o prijedlogu i o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka održano je 22. studenog 2023.

19. Vještak Aleksander Vranko naveo je da ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja te da je u posljednja dva-tri dana primio podneske i predlagatelja i punomoćnika dužnika, da na iste nije stigao pisano odgovoriti, te će na iste po potrebi i mogućnosti odgovoriti na današnjem ročištu ili pak pisanim putem u najkraćem roku.

20. Zastupnica po zakonu RH ostala je kod prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, posebno navodeći da je Državno odvjetništvo RH sukladno odredbi čl. 78. Zakona o upravnim sporovima u postupku ispitivanja zakonitosti sudske odluke – Visokog upravnog suda, a koje se odnose na pitanja nastupa zastare jer je stajalište predlagateljice da je stečajni postupak u svojoj biti generalna ovrha, pa se slijedom toga stajalište Visokog upravnog suda izraženo između ostalog i u odluci Klasa – UP/II-470/23-17-01/847, Ur. broj 513-04/18-2 od 3. siječnja 2018. prema kojem podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom nema za posljedicu prekid zastare naplate dužnih poreza, prema stajalištu predlagateljice

ukazuje neosnovano. Opravdanost donošenja odluke o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom temelji i na činjenici da je dužnik blokiran 4.851 dan, a da prema Republici Hrvatskoj dužnik ima dug proizlazi i iz podataka Ministarstva financija-Porezne uprave područni ured, Ispostava Split iz stanja računa poreznog obveznika na dan 21. studenog 2023., a radi se o dugu i to dospjelom u iznosu od 2.460.466,35 eura. Nadalje, posebno se ističe da je pred Općinskim sudom u Splitu u tijeku postupak u kojem je predlagateljica ovrhovoditeljica a vodi se pod posl. brojem Ovr-2354/2022.

21. Punomoćnik dužnika kao i u dosadašnjem tijeku postupka posebice ističe u odnosu na prijedlog predlagateljice kako podnošenje izvanrednih pravnih lijekova nema nikakvog utjecaja na ovaj postupak, a posebice iz razloga što teza koju je predlagateljica ovdje iznijela a ta je da stečajni postupak kao takav prekida tijek zastare nije ispravna a što je Visoki upravni sud u svojim presudama i potvrdio, a u jednoj presudi broj 243/2022 ustvrdio kako je zastara nastupila i prije podnošenja prijedloga za otvaranje ovog stečajnog postupka. U odnosu na stanje poreznog duga kako ga je predlagateljica prezentirala temeljem iščitavanja iz informacijskog sustava porezne uprave navodi da je jasno da isti u ovom postupku postoji isključivo iz razloga što porezna uprava do dana današnjeg nije postupila po presudama Upravnog odnosno Visokog upravnog suda a koje se nalaze u spisu a što je bila dužna već učiniti, odnosno da je dug trebao biti izbrisan iz evidencije obzirom na zastaru. Nadalje u odnosu na podatke iz očevidnika o blokadi napominje da je podatak netočan što je vidljivo iz povijesnog izvatka očevidnika dok iz potvrde FINA-e na dan 21. studenog 2023. proizlazi da je riječ o blokadi u iznosu od 41.000,00 eura a što nikako ne odgovara ogromnom iznosu temeljem kojega predlagateljima predlaže otvaranje ovog postupka. Pojašnjava da se iz povijesnog izlista može lako utvrditi da se ni jedna osnova koja je u ovom trenutku definirana u očevidniku ne odnosi na potraživanje predlagatelja već na neka potraživanja koja terete Mirka Rapića kao fizičku osobu a ne kao obrtnika. Zaključuje da se nije ispunio ni jedan od dva uvjeta za otvaranje stečaja nad Mirkom Rapićem odnosno da dug predlagatelja ne postoji i da po FINA-inom očevidniku ne postoji niti nikakva blokada jer se trenutni iznos duga od 41.000,00 eura odnosi na Mirka Rapića kao fizičku osobu i nastao je s osnova neplaćanja komunalnih naknada za nekretnine, osiguranja i sl. i svakako se ne odnosi na Poreznu upravu.

22. Marko Rapić je naveo da očevidnik FINA-e nije vjerodostojan jer FINA očevidnike ovrha vodi po pravnom obliku a ne po OIB-u kako prezentira sudu u ovom predmetu pa ukoliko sud smatra potrebnim neka provede dokazni postupak po pitanju predmetnih očevidnika. Pojašnjava da je OIB R.L.E.-a i Mirka Rapića kao fizičke osobe isti jer je riječ o jednoj imovini, međutim da FINA vodi očevidnike ovrha zasebno za različite pravne oblike odnosno zasebno za Mirka Rapića, a zasebno za R.L.E. T.P. a zasebno za obrtnika. Dodaje da je do problema došlo u samom početku kad je porezna uprava multiplicirala odnosno iskazala je tri puta što je utvrđeno i sudskom odlukom, odnosno utvrđeno je da je Porezna uprava iskazala istu obvezu i

to prema R.L.E. T.P., prema obrtu Mirka Rapića i prema Mirku Rapiću kao fizičkoj osobi.

23. Vještak je na dio pitanja odgovorio na ročištu, pa je tako odgovorio da po njegovom nalazu i mišljenju dužnik nema dugovanja na dan 23. lipnja 2023., dok je na dio pitanja i prigovora Marka Rapića koji se tiču između ostaloga vjerodostojnosti izvoda Porezne uprave, odgovorio da mu ocjena istih nije bila zadatak. Na preostale prigovore i pitanja vještak se pismenim putem izjasnio podneskom od 30. studenog 2023. i 22. prosinca 2023. Tako je na prigovor predlagateljice da nije utvrdio stanje duga na dan podnošenja prijedloga odnosno na dan 14. srpnja 2015. te da se neovlašteno upustio u utvrđivanje nastupa zastare naveo da je nakon pregleda cjelokupne dokumentacije kako one iz spisa tako i one dodatno zatražene utvrdio postojanje, iznos i datum dospeljeća svake pojedine tražbine predlagateljice Republike Hrvatske prema dužniku te je svoj zadatak u cijelosti izvršio upravo korištenjem porezne dokumentacije, dok je iz datuma dospeljeća svake pojedine obveze temeljem propisa koji uređuju zastaru pojedine vrste obveza utvrdio datum početka, tijek i nastup zastare svakog pojedinog iskazanog dugovanja stečajnog dužnika. Naveo je i da se upravo iz njegova nalaza može utvrditi koliko je bilo potraživanje prema dužniku na dan podnošenja prijedloga. Pojašnjava da svoj sud o zastari temelji na Općem poreznom zakonu (Narodne novine 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20 i 114/22) slijedom čega je utvrdio da dugovi koje je predlagateljica navela u prijedlogu zbog zastare više ne postoje osim onog iznosa dužnog za članarinu Hrvatskoj obrtničkoj komori. Posebno je naveo da dugovi osigurani založnim pravom temeljem rješenja Općinskog suda u Splitu mogu biti podmireni iz zalogom opterećenih stvari u smislu odredbe čl. 94. st. 7. Općeg poreznog zakona. Nadalje je vještak u očitovanju dostavljenom sudu 22. prosinca 2023. ponavlja stav prema prigovoru predlagateljice u odnosu na dugovanje dužnika na dan 14. srpnja 2015. i stav da su sve tražbine prema dužniku u apsolutnoj zastari.

24. U pisanom očitovanju punomoćnika stečajnog dužnika od 19. prosinca 2023. dužnik se u bitnom očituje tvrdeći da je dug prema predlagateljici u zastari, da podnošenje prijedloga za otvaranje prijedloga sudu ne prekida tijek zastare te da pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka i u smislu tijeka zastare nastupaju početkom dana kada je oglas o otvaranju stečajnog postupka istaknut na oglasnoj ploči suda. U odnosu na očevidnik Financijske agencije dužnik pojašnjava da prema potvrdi FINA-e o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje broj Klasa: 034-011/23-07/181, Ur. broj: 118-08-5301-23 od 22. studenog 2023. i potvrde o blokadi računa i novčanih sredstava ovršenika na dan 22. studenog 2023. Klasa: 034-011/23-07/181, Ur. broj: 118-08-5301-23 i očevidnika svih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate na dan 22. studenog 2023. proizlazi da su u očevidniku neizvršenih osnova za plaćanje evidentirane osnove u iznosu od 41.735,35 eura, a nikako ne iznos od 2.460.466,35 eura koji je iščitan iz informatičkog sustava Porezne uprave. Dalje pojašnjava da je taj iznos poreznog duga u sustavu Porezne uprave očitio posljedica nepostupanja Ministarstva financija po presudama Upravnog suda i Visokog upravnog suda temeljem kojih je trebalo iz evidencije isključiti odnosno izbrisati tražbine na koje se navedene presude odnose kao zastarjele. Dalje navodi da se iz

potvrde o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje jasno vidi da se niti jedna od sadržajnih osnova ne odnosi na potraživanja predlagateljice već na potraživanja koja terete Mirka Rapića kao fizičku osobu, a ne kao obrtnika odnosno pravnog prednika obrta R.L.E. t.p. Ovo stoga što se iznos od 41.735,35 eura odnosi upravo na dugovanje fizičke osobe Mirka Rapića s osnove komunalnih naknada, struje, osiguranja, tražbine Grada Zagreba i kamata. Nadalje očitujući se na činjenicu upisa založnog prava na nekretnini u postupku Ovr-2354/2022 koji postupak se vodi pred Općinskom sudom u Splitu, dužnik navodi da je 2009. i 2015. predlagateljica osigurala svoje tražbine upisom založnog prava na nekretninama dužnika, da je dužnik iznos duga od tadašnjih 1.200.000,00 kuna podmirio a da Porezna uprava nije vršila ispravna knjižena prema uplatama već je tim uplatama zatvarala kasnije nastala dugovanja. Međutim sve i kada bi takvo postupanje porezne uprave bilo zakonito što bi za posljedicu imalo postojanje toga duga osiguranog založnim pravom, obzirom da je tražbina u zastari, isti dug bi se mogao podmiriti isključivo aktiviranjem založnog prava odnosno prodajom opterećene nekretnine. Nadalje da je upravo iz rješenja porezne uprave razvidno da je iznos otpisanog duga veći od iznosa koji predlagateljica potražuje. Naime predlagateljica da potražuje iznos od 6.019.169,58 eura, a iz rješenja porezne uprave proizlazi da je otpisan dug od 6.005.374,39 eura kao i dug od 796.336,65 eura za koje otpise dužniku nikada nisu izdane potvrde. Zaključno navodi da je i onaj iznos duga od 1.755,54 kuna podmiren na način da je dužnik, a nakon što je predlagateljica odbila primiti uplatu, zatražio i dobio osnivanje sudskog pologa, te je dugovani iznos položio u sudski depozit.

25. Naprijed navedena činjenica utvrđena je uvidom u spis ovog suda broj R1-38/2023. Rješenjem koje nosi broj R1-38/2023-6 od 30. listopada 2023. odlučeno je da se prima u sudski polog iznos od 233,00 eura¹ (dvjestotridesettri eura) / (1.755,54 HRK) (tisućusedamstopepetpet kuna i pedesetčetiri lipe) položen po predlagatelju odnosno Mirku Rapiću. Istim rješenjem pozvana je protustranka - REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO FINACIJA da u roku od 8 dana od primitka tog rješenja podigne ovaj iznos kod Trgovačkog suda u Zadru, Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35 na način da računovodstvu suda dostavi zahtjev za isplatu navedenog novca uz sve potrebne podatke za izvršenje iste.

26. Iz svih naprijed navedenih opsežnih, detaljno obrazloženih i dokumentiranih izvješća i podnesaka privremene stečajne upraviteljice u bitnom proizlazi;

- da iz isprava priloženih uz prijedlog ne proizlazi postojanje tražbine predlagateljice jer ista ni do dana ročišta održanog 9. listopada 2020. nije donijela odluku o zastari prava na utvrđenje porezne obveze kao i zastari prava na naplatu predmetnog poreznog duga kako povodom zahtjeva dužnika pojedinca Mirka Rapića kojeg joj je u svojstvu poreznog obveznika uputio još prije podnošenja prijedloga u ovom postupku, tako ni po službenoj dužnosti te da se o ovim pitanjima još uvijek vode brojni upravni sporovi,

- da predlagateljica u svojim poslovnim knjigama nije provela promjene sukladno ukidnim odlukama Upravnog suda u Splitu niti otpisala dužniku pojedincu potraživanja u odnosu na koja je nastupila zastara zbog čega porezne kartice nisu "očišćene" od svega što je sporno između predlagateljice i dužnika kao poreznog obveznika,

- da iz očevidnika Financijske agencije o redoslijedu plaćanja za dužnika pojedinca od 25. studenog 2019. kojeg je ovaj sud pribavio po službenoj dužnosti jasno proizlazi da u istom više nije evidentirana blokada po rješenju Porezne uprave,

Područnog ureda Dalmacija, Ispostave Trogir, UP/I-415-02/2009-1/181, Urbroj: 513-07-17-10/09-01 od 1. listopada 2009. godine (koja je ranije proizlazila iz potvrde FINA-e od 16. prosinca 2015.), a koje rješenje je bilo osnova za podnošenje prijedloga predlagateljice od 14. srpnja 2015. u ovom postupku budući je provedba ovrha po istome na novčanim sredstvima dužnika obustavljena temeljem odredbe čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj: 38/18) čime je ova osnova otpala,

- da je tijekom ovoga postupka naknadno otpala i osnova temeljem koje je predlagateljica upisala svoje razlučno pravo od 18. studenog 2016. budući je rješenje MF, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostave Trogir, Klasa: UP/I-415-02/15-01/702, Urbroj: 513-07-29-10/15 od 27. studenog 2015. poništeno presudom Upravnog suda u Splitu od 1. veljače 2018.,

- da su u navedenom očevidniku FINA-e sadržane obveze koje nemaju nikakve veze s poslovanjem dužnika pojedinca bilo kao trgovca pojedinca bilo kao obrtnika budući je riječ isključivo o obvezama Mirka Rapića kao fizičke osobe nastalima nakon podnošenja prijedloga predlagateljice u ovom postupku, točnije u studenom 2016. u odnosu na koje samo potonji osobno može predložiti otvaranje stečaja nad svojom imovinom,

- da iz navedenog očevidnika FINA-e koji se odnosi na Mirka Rapića proizlazi da isti ima nepodmirenih obveza prema određenim trećim osobama ali da iz istoga nije razvidno iz kojih poslovnih odnosa su uslijedile blokade za iste po njegovom računu budući Mirko Rapić kao trgovac pojedinac još od 2011. ne obavlja nikakvu djelatnost pa se primjerice blokada računa od strane Vodovoda i kanalizacije nastala nakon podnošenja predmetnog prijedloga nipošto može odnositi na njegove obveze koje ne proizlaze iz njegove poslovne djelatnosti za koje samo on osobno može podnijeti prijedlog za stečaj,

- da je rješenje Ministarstva financija, Financijske policije kojim je i započela blokada računa dužnika i koje je uzrokovalo potpunu nemogućnost njegovog poslovanja naknadno poništeno upravnosudskim odlukama zbog čega je ovaj dužnik pokrenuo brojne parnice protiv predlagateljice radi naknade štete u sveukupno utuženom iznosu od 280.000.000,00 kuna za koju smatra da mu je nastala nezakonitim radom Porezne uprave,

- da je u konkretnoj situaciji sporno da li je blokada računa dužnika posljedica stvarnog dugovanja ili je ista posljedica nerješavanja spornih i vrlo složenih odnosa između predlagateljice i dužnika te "šutnje uprave" u odnosu na zahtjeve dužnika za utvrđenje zastare prava na utvrđenje obveza i zastare prava na naplatu poreznih obveza, a radi čega se vodi niz upravnih sporova detaljno navedenih u izvješćima,

- da je iz spisu priloženih brojnih poreznih rješenja i odluka Upravnog suda donesenih povodom žalbi stranaka izjavljenih protiv istih razvidno da se većina ovih postupaka vodi zbog spora o tome da li su u poreznim evidencijama predlagateljice pravilno evidentirane porezne obveze i porezni obveznik, da li je porezno tijelo postupilo po pravomoćnim odlukama Upravnog suda u Splitu i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, da li je nastupila zastara prava na utvrđenje i prava na naplatu poreznog duga ovoga dužnika pojedinca te da li je vjerovnica Republika Hrvatska, MF, Porezna uprava, Područni ured Dalmacija, sada Područni ured Split podnošenjem prijedloga za otvaranje stečaja prekinula tijek zastare utvrđenja i naplate poreznog duga,

- da bi se u ponovljenom upravnom postupku po treći puta trebalo odlučivati o zahtjevu ovog poreznog dužnika od 1. lipnja 2015. zbog čega su ova sporna pitanja ključna i za ovaj postupak i dalje otvorena, tim više što nadležno porezno tijelo još

uvijek nije donijelo meritorno rješenje o zastari u ponovljenom postupku sukladno presudi Upravnog suda u Splitu Uslpor 12/19 od 25. rujna 2019.,

- da su potonjom presudom koja je postala pravomoćna 21. 10. 2019. poništena rješenja MF, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II -410-23/16-01/101, Urbroj: 513-044/16-2 od 7. srpnja 2016. i MF, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Klasa: UP/I-416-02/2015-01/339, Urbroj: 513-07-29-01/15-50 od 7. prosinca 2015. čime je predmet vraćen na ponovno odlučivanje zbog čega porezno tijelo treba ponovo odlučivati o zahtjevu dužnika za utvrđivanje relativne i apsolutne zastare od 1. lipnja 2015. podnesenom prije pokretanja predmetnog postupka,

- da su prve blokade računa dužnika prema najnovijem očevidniku FINA-e datirane s danom 24. studenog 2016. na ime naknada u predmetima P-202/16,199/16 i 201/16 u iznosima od 175,00 kuna te na ime novčanih kazni u korist državnog proračuna Republike Hrvatske kao tražbina nižeg isplatnog reda te da kao takve nisu relevantne za predmetni postupak budući su nastale nakon podnošenja predmetnog prijedloga,

- da je Ministarstvo financija, Porezna uprava radi naplate poreza i doprinosa nakon što je obustavljena provedba ovrhe po navedenom rješenju Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostava Trogir UP/I-415-02/2009-1/181, ponovno blokirala račun dužnika rješenjem KLASA: UP/I415-02/2015-001/7463 koji je zaprimljen kod FINA-e 24. travnja 2019. za izravnu naplatu iznosa od 18.493.645,89 kuna,

- da je Porezna uprava, Ispostava Trogir donosila nekoliko rješenja koja se odnose na isti dug ovoga dužnika ali s različitim iznosima što upućuje na zaključak da je nadležno porezno tijelo prije pokretanja ovoga postupka bilo dužno stvarno raščistiti porezne evidencije jer su razlike u obvezama izuzetno visoke,

- da je dug za koji je Porezna uprava teretila dužnika na dan podnošenja prijedloga iznosio s kamatama sveukupno 45.351.433,18 kuna, sve prema specifikaciji kamata po godinama i stanju računa poreznog obveznika na dan 23. lipnja 2015. da bi po rješenju iste KLASA: UP/I415-02/2015-001/7463 od 4. lipnja 2018. dug ovoga dužnika s kamatama prema očevidniku FINA-a od 24. travnja 2019. iznosio 18.493.645,89 kn što upućuje na neosnovanost navoda predlagateljice da nema promjena u stanju predmetnog dugovanja te da nije došlo do djelomičnog otpisa duga s osnove nastupa zastare,

- da su usporedbom knjigovodstvenih kartica dostavljenih od strane porezne uprave sa stanjem na dan 30. rujna 2019. uočene brojne nelogičnosti i nepodudaranja budući se na ovaj dan porezni obveznik Mirko Rapić, OIB: 74856995382 tereti za dugovanje za PDV za ukupni iznos od 2.270.137,99 kn, a iz rješenja o ovrsi koje se odnosi na ovršenika R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić t.p. OIB: 74856995382 proizlazi da je na dan 27. travnja 2016. dugovanje s temelja neplaćenog PDV-a iznosilo 10.298,58 kn (glavnica 7.100,37 kuna i kamate 3.198,21 kuna), a kako je slična situacija i sa ostalim pojedinim obvezama, da je predlagateljica tijekom 2016. iz nekog razloga otpisala dio obveza dužnika,

- da je iz knjigovodstvenih kartica vidljivo da je riječ o obvezama dužnika koje su uglavnom nastale u razdoblju od 2006. do 2011. i u odnosu na koje je u pretežitom dijelu nastupila zastara, a kako to proizlazi i iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za financije i računovodstvo Ljubomira Jelića dipl. oec. priloženog od strane dužnika zbog čega se ovo sporno pitanje trebalo riješiti od strane nadležnog poreznog tijela po službenoj dužnosti još prije podnošenja prijedloga za

pokretanje stečajnog postupka nad dužnikom, a sve sukladno odredbama Općeg poreznog zakona iz 2016. kao i prethodno važećeg,

- da je iz dokumentacije priložene uz prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, a posebno iz uvida u stanja pojedinih računa, vidljivo da se radi o obvezama za poreze i doprinose iz razdoblja od 2005. do 2011. i koje su evidentirane temeljem prijave koje je podnosio sam porezni obveznik, a prema odredbama OPZ/08 (kao što su ID obrazac za plaće, PDV obrazac, porezne prijave za porez na dobit itd.) za koje se pretpostavlja da su u zastari,

- da iz cjelokupne dokumentacije iz spisa predmeta a osobito iz poreznih kartica na kojima predlagateljica temelji svoj prijedlog jasno proizlazi da su pojedine obveze dužnika nastale u razdoblju od 2006. pa nadalje, a kako je prijedlog podnesen još 2015., da su istim obuhvaćene i one obveze koje su na dan podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka bile starije od 6 godina koliko je prema važećem Općem poreznom zakonu iznosio apsolutni zastarni rok za iste,

- da svaka strana u ovome postupku na svoj način tumači presudu Upravnog suda u Splitu pod posl. Uslpor-12/19 od 25. rujna 2019. ali da je neupitno da temeljem iste nadležna Porezna uprava mora donijeti novo rješenje u postupku povodom zahtjeva dužnika za utvrđenje zastare od 1. lipnja 2015. podnesenog još prije podnošenja predmetnog prijedloga u ovome postupku, a kako rješenje u ponovljenom postupku još uvijek nije doneseno, da je za očekivati da ukoliko porezna uprava donese identično rješenje uz korekcije naziva poreznog obveznika, da će zasigurno uslijediti i postupak po žalbi, a moguće kasnije i po tužbi, u kojem slučaju će Upravni sud još jednom odlučivati o istom zahtjevu poreznog obveznika za otpis zastare iz 2015.,

- da nije sporno da je za donošenje odluke o pravnom pitanju zastare predmetnog dugovanja nadležan Područni ured nadležne Porezne uprave kako to pravilno ističe predlagateljica, međutim, zbog činjenice da nadležno porezno tijelo uopće ne rješava ovo pitanje o kojem se vodi većina upravnih sporova, da se ne može sa sigurnošću utvrditi postojanje tražbine predlagateljice u ovom postupku,

- da imajući u vidu cjelokupnu situaciju, brojne sporove po pitanju zastare, dijametralno suprotna shvaćanja i tumačenja instituta zastare prava na utvrđenje i zastare prava na naplatu poreznih obveza te činjenicu da se presudama Upravnog suda u Splitu Uslpor -12/19 odlučivanje o zahtjevu poreznog dužnika za utvrđenje relativne i apsolutne zastare od 1. lipnja 2015. po treći put vraća prvostupanjskom tijelu na ponovno odlučivanje, da nema razloga zbog čega se u ovome postupku ne bi mogla koristiti utvrđenja iz navedenog nalaza i mišljenje stalnog sudskog vještaka dostavljenog od strane dužnika koji je svoj nalaz dao objektivno i prema pravilima struke, a iz kojeg jasno proizlazi da je najveći dio obveza u odnosu na koje je podnesen predmetni prijedlog u zastari,

- da iz zahtjeva dužnika od 1. lipnja 2015. uz kojeg je priložen ispis - uvid u stanje računa poreznog obveznika R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova Mirko Rapić, T.P. s poništenim OIB-om 69485909168 i pridruženim OIB-om 74856995382 jasno proizlazi da je isti u pretplati svoje obveze prema predlagateljici u iznosu od 456.853,18 kuna,

- da je rješenjem RH, MF, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija KLASA: UP/I-416-02/2015-01/339, Ur.br. 513-07-29-01/15-50 od 7. prosinca 2015. godine odbačen zahtjev dužnika na utvrđenje nastupa zastare naplate poreza i doprinosa na mirovinsko i zdravstveno osiguranje,

- da je rješenjem MF, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA. UP/II -410-23/16-01/101, Urbroj: 513-044/16-2 od 7. srpnja 2016. odbijena žalba dužnika te da je postupajući po upravnoj tužbi dužnika Upravni sud u

Splitu presudom Uslpor – 60/16 od 15. svibnja 2017. poništio navedena rješenja i vratio predmet na ponovno postupanje,

- da je u korespondenciji s ovlaštenim službenicima u Poreznoj upravi, Područnom uredu Split, a radi izrade izvještaja, zatražila ažuriranje evidencija poreznih obveza sukladno naprijed navedenim pravomoćnim odlukama upravnog suda, međutim, da joj je odgovoreno kako predlagateljica neće otkisivati obveze u odnosu na koje je nastupila zastara sve do okončanja upravnog spora kojeg je pokrenula po ŽDO-u u Splitu podnošenjem tužbe od 23. travnja 2019. protiv rješenja Samostalnog sektora za drugostupanjski postupka KLASA: UP/II 410-23/17-01/847, Ur.br. 513-04/18-2 od 3. siječnja 2018., u kojem je predložila donošenje privremene mjere radi odgode izvršenja rješenja prethodno spomenutog rješenja (Presuda Upravnog suda u Split Uslpor-18/18),

- da je prihvaćen tužbeni zahtjev predlagateljice u odnosu na poništenje rješenja Samostalnog sektora za drugostupanjski postupka KLASA: UP/II 410-23/17-01/847, a da je odbijen prijedlog iste radi izdavanja privremene mjere te da je još uvijek u tijeku je postupak po žalbi zainteresirane osobe Mirka Rapića pred Visokim upravnim sudom RH,

- da nije moguće utvrditi stvarnu visinu obveza dužnika, niti visinu njegovih potraživanja budući su i obveze i potraživanja za sada sporna,

- da nije moguće procijeniti ni troškove stečajnoga postupka jer bi se najveći dio istih odnosio na troškove vođenja započelih sudskih postupaka koji će se trebati preuzeti i u eventualnom stečajnom postupku, a u kojim postupcima su vrijednosti predmeta spora iskazane su u desecima milijuna kuna, s tim da je u pojedinim postupcima za svaku pojedinu radnju iskazan popis troška od po cca 100.000,00 kuna,

- da nisu ispunjene pretpostavke za donošenje odluke o otvaranju i istovremenom

zaključenju stečajnoga postupka nad dužnikom jer je isti vlasnik dionica Viktor Lenca te da konačnom ishodu prevelikog broj parničnih postupaka i upravnih sporova ovisi kako sadržaj imovine koja bi činila stečajnu masu, tako i stvarna visina obveza dužnika,

- da iako iz naprijed navedenih potvrda FINA-e proizlazi postojanje stečajnog razloga

nesposobnosti dužnika za plaćanje svojih dospjelih obveza u smislu odredbe čl. 4. st. 3. Stečajnog zakona (Narodne novine 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13 u daljnjem tekstu SZ/96), da je zbog svega navedenog upitna vjerodostojnost i istinitost podataka sadržanih u istima kao i da li iznos blokade premašuje vrijednost imovine dužnika,

- da bi se otvaranjem stečajnog postupka u situaciji kada se vodi veliki broj postupka u kojima je označena vrijednost predmeta spora u izuzetno visokim iznosima, te u uvjetima kada je već sada sporno da li i koliko je potraživanja predlagateljice u zastari, inicirao i niz drugih postupaka jer bi došlo do međusobnih osporavanja tražbina od strane vjerovnika ili od strane stečajnog upravitelja, što bi sve u konačnici rezultiralo izuzetno visokim troškovima stečajnog postupka te

- da se iz cjelokupno raspoložive dokumentacije i analize svih pribavljenih podataka a posebice činjenice da nadležno porezno tijelo još uvijek nije postupilo po presudi Upravnog suda u Splitu Uslpor 12/19 kojom je naloženo predlagateljici izvršiti promjena u svojim poslovnim knjigama sukladno ukidnim odlukama i otkisati potraživanja prema dužniku u odnosu na koja je nastupila zastara, zaključuje da predlagateljica nije dokazala postojanje svoje tražbine na dan podnošenja prijedloga

za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom predlažući sudu donošenje odluke kojom se isti odbija kao neosnovan.

- posebno iz dopune izvješća privremene stečajne upraviteljice dostavljenog nakon zadnjeg održanog ročišta proizlazi da nema uvjeta za otvaranje stečajnog postupka, da predlagateljica nije učinila vjerojatnim postojanje svoje tražbine prema dužniku već je suprotno tome vještak utvrdio da predlagateljica nema tražbinu prema dužniku.

27. Prije upuštanja u ocjenu svih naprijed navedenih navoda iznesenih od strane predlagateljice, dužnika pojedinca i privremene stečajne upraviteljice te brojnih dokaza priloženih od strane istih kao i onih koje je ovaj sud pribavio po službenoj dužnosti, za napomenuti je da se u predmetnom postupku imaju primijeniti odredbe SZ/96 budući je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad imovinom dužnika pojedinca podnesen još 14. srpnja 2015., dakle prije 1. rujna 2015. kada je stupio na snagu novi Stečajni zakon (" Narodne novine" 71/15 i 104/17, dalje: SZ/15) koji je odredbom čl. 441. propisao da će se stečajni postupci pokrenuti prije njegovog stupanja na snagu dovršiti prema odredbama Stečajnog zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja. S obzirom da je tek novim SZ/15 uvedena odredba čl. 109. st. 7. kojom je izričito propisano da je prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca ovlašten podnijeti samo dužnik pojedinac, a ne i vjerovnik, to se u konkretnom slučaju primjenjuju odredbe čl. 3. st. 1., čl. 7. st. 1. i čl. 39. st. 1. i 2. SZ/96 kojima ova mogućnost nije ograničena samo na dužnike pojedince već je dana i njegovim vjerovnicima. Tako je navedenim odredbama propisano da se stečaj može provesti nad pravnom osobom te nad imovinom dužnika pojedinca-trgovca pojedinca i obrtnika, da se stečajni postupak pokreće samo prijedlogom ovlaštene osobe i to prijedlogom vjerovnika ili dužnika te da je vjerovnik ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i kojega od stečajnih razloga. Daljnjim odredbama st. 3. do 6. čl. 39. SZ/95 regulirani su slučajevi kada se prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom podnosi od samog dužnika kao pravne ili fizičke osobe (a ne od strane vjerovnika) na način da su istima točno definirane osobe koje u ime dužnika mogu podnijeti ovakav prijedlog pa je tako st. 5. ovoga članka jasno određeno da dužnik pojedinac osobno podnosi prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad svojom imovinom. Međutim, iz potonje odredbe nipošto ne proizlazi da vjerovnik (u konkretnom slučaju predlagateljica Republika Hrvatska) ne bi mogao podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca, već samo dužnik pojedinac kako to pogrešno tumači Mirko Rapić tijekom ovoga postupka zbog čega se prigovor promašene aktivne legitimacije izjavljen od istoga ukazuje kao neosnovan. Također, nisu od utjecaja na vođenje ovoga postupka okolnosti što je trgovac pojedinac tijekom istoga brisan iz sudskog registra te da je njegov obrt trenutno u mirovanju, a kako to jasno proizlazi iz izvadaka iz sudskog i obrtnog registra budući Mirko Rapić kao fizička osoba odgovara za sve svoje obveze nastale u obavljanju ovih djelatnosti.

28. Kako dužnik tijekom cijelog postupka ističe prigovor zastare utvrđenja i naplate poreznog duga na koju porezno tijelo sukladno odredbama Općeg poreznog zakona pazi po službenoj dužnosti i o kojoj još uvijek nije donesena odluka povodom zahtjeva dužnika podnesenog još prije pokretanja ovoga postupka, tako je predlagateljica bila dužna dokazati točno dospijeće svake pojedine stavke predmetnog poreznog duga budući se njena tražbina prema dokumentaciji priloženoj

uz prijedlog odnosi na veliki broj pojedinačnih obveza po poreznim računima od kojih je većina nastala prije 2011. što ukazuje na nastup zastare. Tako je uz podnesak predan na ročištu predlagateljica priložila i stanje računa ovog poreznog obveznika s pretplatom u iznosu od 457.053,18 kuna s bilješkom da je ista preknjižena na njegov jedni važeći OIB:74856995382 i to sistemski dana 3. veljače 2012. S obzirom da je dužnik uz svoj zahtjev za utvrđenje relativne i apsolutne zastare poreznog duga predanog nadležnoj Ispostavi porezne uprave od 1. lipnja 2015. priložio i ispis iz informacijskog sustava Porezne uprave na dan 9. veljače 2015. za poništeni OIB:69485909168 uz kojeg stoji napomena iskazane pretplate u iznosu od 456.853,18 kuna, to je nejasno kako je dužnik ishodio ovaj ispis za poništeni OIB s danom 9. veljače 2015., ako je kako to navodi predlagateljica navedena pretplata preknjižena na njegov trenutno važeći OIB sistemski dana 3. veljače 2012. Također, usporedbom knjigovodstvenih kartica dostavljenih od strane porezne uprave sa stanjem na dan 30. rujna 2019. uočene su daljnje brojne nelogičnosti i nepodudaranja budući se porezni obveznik Mirko Rapić, OIB: 74856995382 na ovaj dan tereti za dugovanje za PDV za ukupni iznos od 2.270.137,99 kuna dok iz rješenja o ovrsi koje se odnosi na ovršenika R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić t.p. OIB: 74856995382 proizlazi da je na dan 27. travnja 2016. njegovo dugovanje s temelja neplaćenog PDV-a iznosilo 10.298,58 kn (glavnica 7.100,37 kuna i kamate 3.198,21 kuna).

29. Kako je slična situacija i sa ostalim pojedinim obvezama ovog poreznog dužnika, tako je prema stajalištu ovoga suda predlagateljica još prije podnošenja prijedloga u ovome postupku bila dužna ažurirati svoje knjigovodstvene evidencije na način da iz istih otpiše potraživanja prema dužniku u odnosu na koje je nastupila zastara, a što je evidentno propustila učiniti budući još uvijek nije odlučila o zahtjevu dužnika za utvrđenje zastare predmetnog duga podnesenom još prije pokretanja ovog postupka, a o kojem je bila dužna donijeti odluku neovisno o njegovom zahtjevu i to po službenoj dužnosti. Ovo posebice iz razloga jer je iz navedenih knjigovodstvenih kartica razvidno da predlagateljica nije radila distinkciju između evidentiranja obveza dužnika pojedinca nastalih u vezi s obavljanjem njegove registrirane djelatnosti bilo kao trgovca pojedinca bilo kao obrtnika, od njegovih obveza kao fizičke osobe nastalih izvan obavljanja njegove registrirane djelatnosti.

30. Iako su stranke tijekom cijelog prethodnog postupka imale neograničenu mogućnost kako dostave sudu i privremenoj stečajnoj upraviteljici odgovarajuće dokumentacije i isprava na kojima temelje svoje zahtjeve i kojima pobijaju navode i dokaze protivnika, tako i suradnje sa privremenom stečajnom upraviteljicom koja im je cijelo vrijeme bila na raspolaganju u svrhu izrade izvješća po nalogu ovoga suda, predlagateljica koja je u ovom postupku zastupana po zastupniku po zakonu ovu mogućnost zbog svega naprijed navedenog nije iskoristila na način koji se to od nje očekuje. Ovo posebice iz razloga jer iz izvješća privremene stečajne upraviteljice jasno proizlazi kako joj nadležna porezna tijela unatoč njenim brojnim pozivima nikada nije dostavila odgovarajuću dokumentaciju u svrhu utvrđenja svih činjenica bitnih za predmetni postupak dok ona koju je dostavila predlagateljica u najvećem dijelu nije niti relevantna za predmetni postupak budući se odnosi na tražbine koje nisu predmet istoga te na pitanja koja nisu ni sporna u postupku.

31. S druge strane, dužnik pojedinac je tijekom cijelog postupka aktivno sudjelovao u istome pravovremeno postupajući po svim traženjima privremene stečajne upraviteljice te dostavljajući u spis brojne sudske odluke i rješenja nadležnih

tijela kojima se ukidaju osnove na temelju kojih je podnesen predmetni prijedlog, kao i privatne isprave kojima dokazuje nastupanje zastare u odnosu na sva potraživanja iz istih. Tako je na okolnost osnovanosti svojih navoda da je nastupila zastara i prava na naplatu i prava na utvrđenje poreznog duga, kako u odnosu na dugovanja nastala za vrijeme dok je obavljao djelatnost kao obrtnik (do 12. 09. 2006. godine), tako i na obveze trgovca pojedinca (od 13. 09. 2006.) kada je u sudski registar upisan kao trgovac pojedinac R.L.E. za popravak i preinake brodova, Mirko Rapić t.p. podnio u spis nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije i računovodstvo Ljubomira Jelića iz ožujka 2018. (list spisa 906-1084) iz kojeg također jasno proizlazi da je za većinu obveza ovoga dužnika po osnovi poreza za razdoblje od 2006. do 2012. s osnove rješenja na temelju kojih predlagateljica temelji svoj prijedlog, nastupila relativna i apsolutna zastara prava na utvrđenje i na naplatu poreza i doprinosa. Kada se nalaz i mišljenje ovoga vještaka kao i vještaka kojeg je odredio sud i čiji je nalaz detaljno reproduciran u ovom rješenju, dovedu u vezu s činjenicom da dužnik pojedinac ne posluje još od blokade računa koja je nastupila sredinom 2011. od kada nema zaposlenih, to se zaključuje da nakon 31. prosinca 2011. nisu niti mogle nastati nove obveze dužnika pojedinca s osnove poreza, doprinosa i drugih javnih davanja zbog čega je evidentno da je za obveze za poreze, doprinose i druga javna davanja nastupila zastara. Također, dovodeći u svezu činjenicu da je račun dužnika i dalje u blokadi unatoč tome što su sva rješenja predlagateljice na temelju kojih je određena pljenidba njegovih novčanih sredstava ukinuta presudama Upravnog suda u Splitu i postupci vraćeni na ponovno postupanje s činjenicom da nadležne porezne uprave i dalje odbijaju postupiti po presudama Upravnog suda u Splitu (zbog čega je dužnik podnio više kaznenih prijava protiv službenika porezne uprave o čemu je proveden nadzor od strane unutarnje kontrole) kojima su ukinuta rješenja temeljem kojih je i došlo do blokade računa dužnika, zaključuje se da su obveze ovog dužnika prema državnom proračunu n samo nedvojbeno sporne, već da iste više ne egzistiraju. Valja napomenuti da sve kada bi se stečajni postupak otvorio, tražbine iz prijedloga predlagateljice zasigurno ne bi bile utvrđene već osporene upravo zbog nastupa apsolutne zastare. Dakle, sve prednje navedeno ukazuje na činjenicu da je odnos predlagateljice kao poreznog tijela s jedne strane i dužnika pojedinca kao poreznog obveznika s druge strane opterećen nizom upravnih i sudskih postupka u kojima dužnik konstantno upire na zastaru na koju porezno tijelo pazi po službenoj dužnosti, a o kojoj nadležno porezno tijelo još uvijek nije odlučilo.

32. Prema stajalištu ovoga suda, ovom prethodnom postupku specifičnom po brojnim pravnim i činjeničnim pitanjima koja su se postavila od sudionika u istome, prethodio je jedan iznimno dugotrajan, složen, kompleksan i iscrpljujući porezno-pravni tj. porezno-dužnički odnos između predlagateljice kao vjerovnice i dužnika pojedinca kao poreznog obveznika koji još uvijek nije okončan budući je rješavanje istoga pred nadležnim poreznim tijelima još uvijek u tijeku istovremeno s rješavanjem ovoga postupka.

33. Kako se većina naprijed navedenih upravnih postupaka između stranaka vodi upravo zbog postojanja spora o nastupanju zastare prava na utvrđenje i zastare prava na naplatu poreznog duga dužnika pojedinca, između ostalog i predmetnog po zahtjevu istoga podnesenom predlagateljici još prije podnošenja prijedloga u ovome postupku, o pravilno evidentiranim poreznim obvezama poreznog obveznika, o postupanju poreznog tijela po pravomoćnim odlukama Upravnog suda u Splitu i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, te o zastoju i prekidi zastare utvrđenja i naplate poreznog duga podnošenjem prijedloga za otvaranje stečajnog postupka u

ovome predmetu, tako prema stajalištu ovoga suda svi ovi otvoreni postupci pred poreznim tijelima i upravnim sudovima na svojevrsan način predstavljaju prethodno pitanje za donošenje odluke u ovome postupku jer o njihovom konačnom ishodu ovisi točan iznos obveza dužnika za poreze i doprinose u odnosu na koje eventualno nije nastupila zastara tj. samo postojanje predmetne tražbine.

34. Naime, u pravnim stvarima u kojima država prema pojedincu nastupa s pozicije vlasti kao u konkretnom slučaju, legitimna je svrha instituta zastare potraživanja samoograničavanje i samosankcioniranje države na način da vlastitim tijelima nalaže određenu dinamiku i učinkovitost u postupanju s time što im nameće jasno određen i svima poznat vremenski okvir unutar kojeg su ovlaštena postupati u predmetima u kojima se odlučuje o pravnom položaju građana, o nametanju obveza ili o izricanju sankcija istima. Ovlaštenje državnih tijela prestaje izvan vremenskog okvira određenog propisanim rokom nastupa apsolutne zastare te nakon toga građani više ne mogu biti izloženi "pritisku" mogućih odluka državnih tijela i "tereta" koje bi im država tim svojim odlukama mogla nametnuti. Prema tome, država ima neotuđivo pravo donositi zakonite odluke kojima građanima nameće određene terete, ali i građani imaju neotuđivo pravo ne biti neograničeno dugo izloženi takvim, makar i zakonitim odlukama. Ovo iz razloga jer načelo vladavine prava i pravne sigurnosti objektivnog pravnog poretka i od same države zahtijeva agilnost i učinkovitost pa institut zastare potraživanja uspostavlja pravičnu ravnotežu između države i građana u smislu odredbe 14. stavka 2. Ustava koji propisuje da su svi pred zakonom jednaki (t. 6.12. odluke Ustavnog suda RH broj: U-III-3069/2017 od 9. srpnja 2019.).

35. Tako su odredbe Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" broj: 115/16, 106/18, 121/19, 32/20 i 42/20, dalje: OPZ/16) koje su stupile su na snagu 1. siječnja 2017. uvele značajnu novinu u odnosu na institut porezne zastare te je tako ukinut pojam relativne zastare, koja je nastupala protekom tri godine od isteka godine u kojoj je nastala porezna obveza. Naime, odredbom čl. 94. st.1. prethodno važećeg Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" 147/08., dalje: OPZ/08) koji se primjenjuje u konkretnom slučaju, bilo je propisano da pravo poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za tri godine računajući od dana kada je zastara počela teći. Stavkom 3. istoga članka bilo je propisano da zastara prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata počinje teći nakon isteka godine u kojoj je trebalo utvrditi porezne obveze i kamate. Apsolutni rok zastare bio je propisan člankom 96. stavkom 1. istoga kojim je određeno da apsolutni rok zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe te prava poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškove ovrhe nastupa za šest godina računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći, prema odredbama članka 94. stavka 3., 4. i 5. istoga. Za napomenuti je da je praksa Visokog upravnog suda koja se tiče zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe prema mjerodavnim odredbama OPZ/08 bila predmet analize i ocjene u recentnim odlukama Ustavnog suda Republike Hrvatske iz srpnja 2019. (U-III-3069/2017, U-III-4541/2016, U-III-5660/2016, U-III-4792/2017 i U-III-3552/2016 od 9. srpnja 2019.) kojima su ustavne tužbe podnositelja u kontekstu povrede prava na pravično suđenje usvojene i arbitrarnosti u postupanju tog suda u odnosu na apsolutnu zastaru u poreznim predmetima, a predmeti vraćeni Visokom upravnom sudu na ponovni postupak.

36. Jednako tako Ustavni je sud analizom ustavnih tužbi i upravnih predmeta u navedenim odlukama uočio da su se nadležni upravni sudovi u svojim obrazloženjima pozvali na zaključke Visokog upravnog suda koji su doneseni na odjelnim sjednicama održanima 13. studenoga 2015. i 4. ožujka 2016.; riječ je o zaključku sjednice Financijskog i radnopravnog odjela broj: Su-424/2015-2 od 13. studenoga 2015. koji glasi: "Ostaje se kod dosadašnje prakse po kojoj se porezna obveza utvrđuje prvostupanjskim poreznim rješenjem. Od donošenja prvostupanjskog poreznog rješenja do donošenja rješenja po žalbi relativna zastara ne teče, već samo apsolutna", kao i zaključku istoga odjela broj: 6 Su-122/2016-3 od 4. ožujka 2016. glasi: "Apsolutna zastara u poreznim stvarima - drugostupanjsko rješenje kojim je odbijena žalba protiv prvostupanjskog rješenja o utvrđivanje porezne obveze nije nezakonito zašto što je doneseno nakon nastupa apsolutnog roka zastare."

37. S obzirom da je Ustavni sud ocijenio da su citirani zaključci kontradiktorni u odnosu na institut zastare propisan zakonskim odredbama OPZ-a/08 te u neskladu s legitimnom svrhom instituta zastare potraživanja koje sam institut zastare- ne samo apsolutne već i koncept zastare kao takve čine bespredmetnim i bez pravnog učinka, to je ozbiljno dovedena u pitanje pravna sigurnost, koja radi zaštite legitimnih očekivanja zahtijeva da pravne norme budu jasne i precizne te da njihova primjena za pojedinca bude predvidljiva. Načelo pravne sigurnosti i zaštita subjektivnih prava poreznih obveznika također zahtijeva i da prava i obveze poreznog obveznika prema poreznom tijelu ne smiju biti vremenski neograničena. Pritom je utvrđeno da je zakonodavac člankom 96. OPZ-a/08 imao jasnu namjeru - pravo poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze apsolutno zastarijeva protekom roka od šest godina od dana kada je zastara počela prvi put teći. Pozivajući se na citiranu zakonsku odredbu Ustavni sud je utvrdio da pravna stajališta izražena u osporenim presudama prema kojem su samo prvostupanjska tijela vezana institutom zastare ustavnopravno neprihvatljiva te negiraju i ustavnu kategoriju prava na žalbu. To stoga što i je i odredbom čl. 12. st. 1. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 47/09) propisano pravo na žalbu kako protiv prvostupanjskih odluka, pa tako i u slučaju "šutnje administracije" budući protiv prvostupanjske odluke, odnosno ako javnopravno tijelo nije o upravnoj stvari riješilo u propisanom roku, stranka ima pravo žalbe, ako zakonom nije drukčije propisano. Pritom prema članku 167. st. 1. OPZ-a/08, žalba odgađa izvršenje pobijanog akta do donošenja rješenja o žalbi, osim ako je porezni akt donesen u skraćenom postupku. Dakle, pravo utvrđivanja porezne obveze se ne odnosi samo na prvostupanjsko već i na drugostupanjsko tijelo koje je također vezano institutom zastare, odnosno koje svoju odluku mora donijeti unutar zakonom propisanog roka, kako predviđenog za relativnu tako i onog za apsolutnu zastaru. Svako drugačije postupanje bi obezvrijedilo smisao pravnog instituta zastare, a drugostupanjsko tijelo ne bi bilo ni na koji način vezano rokom donošenja svoje odluke, dakle, postupalo bi protivno legitimnim očekivanjima pojedinca da se o njegovim pravima i obvezama odluči unutar zakonom utvrđenim rokom u smislu članka 96. OPZ-a/08. Dakle, kada bi se prihvatilo stajalište Visokog upravnog suda o učincima proteka zastare, građani bi bili izloženi mogućnosti da drugostupanjsko tijelo odlučuje o njihovoj žalbi izvan vremenskih ograničenja s obzirom na to da protek zastare prije donošenja drugostupanjskog konačnog rješenja ne utječe na ovlast poreznih tijela da građane nadalje izlažu svom postupanju, što bi onemogućilo učinkovitu pravnu zaštitu u okviru upravnog postupka te jamstvima propisanim odredbama čl. 18. st. 1. i čl. 19. u vezi s člankom 29. Ustava.

38. Zbog svega navedenog, ovaj sud je uvjerenja da je predlagateljica nedonošenjem odluke povodom zahtjeva dužnika pojedinca od 1. lipnja 2015. za utvrđenjem nastupa zastare utvrđenja i naplate predmetnog poreznog duga podnesenom još prije pokretanja ovoga postupka, dovela istoga u krajnje nepovoljnu pravnu i životnu situaciju iz razloga jer ga je izvan vremenski ograničenog okvira unutar kojeg je bila dužna odlučiti o njegovom zahtjevu sukladno citiranim odredbama OPZ/08, nepotrebno izložila brojnim pritiscima i neugodnostima mogućih odluka i tereta koje bi mu tim svojim odlukama donesenim izvan navedenog okvira mogla nametnuti.

39. Dovodeći u vezu naprijed navedena pravna shvaćanja Ustavnog suda o zastari utvrđenja i naplate poreznog duga sa sadržajem između ostalog i nalaza i mišljenja oba stalna sudska vještaka i to Ljubomira Jelića te Aleksandra Vranko sa ostalim ispravama priloženima od strane dužnika pojedinca kojima pobija navode i dokaze predlagateljice, ovaj sud je ocijenio da se predmetna tražbina predlagateljice temelji na osnovama koje se nisu ostvarile ili su naknadno otpale tijekom ovoga postupka te da u odnosu na istu sukladno naprijed citiranim predlagateljica nije dokazala vjerojatnost postojanja svoje tražbine odnosno tražbina, u smislu u kojem to propisuje odredba članka 39. stavak 2. SZ/96.

40. U odnosu na jedinu tražbinu koja prema mišljenju vještaka Aleksander Vranko nije u zastari, a to je tražbina Hrvatske obrtničke komore u iznosu od 1.755,54 kuna odnosno 233,00 eura. Za ponoviti je da je dugovani iznos položen u sudski depozit sa čime u vezi se primjenjuje odredba članka 186. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22) kojom je propisano da u slučaju kada je vjerovnik u zakašnjenju ili je nepoznat, ili kad je neizvjesno tko je vjerovnik ili gdje se nalazi, ili kad je vjerovnik poslovno nesposoban, a nema zastupnika, dužnik može položiti dugovanu stvar kod suda. Obzirom da predlagatelj u tom postupku, a ovdje dužnik nije bio u mogućnosti protustranici, ovdje predlagateljici neposredno isplatiti iznos na koji je obavezan, a što proizlazi iz prijedloga u kojem je između ostalog navedeno da od porezne uprave unatoč brojnim pokušajima nije uspio dobiti uplatnicu i potrebne podatke, sud je utvrdio da su ispunjeni uvjeti propisani čl. 186. st. 1. Zakona o obveznim odnosima. Nadalje, a temeljem odredbe članka 190. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima koja propisuje da se dužnik oslobađa obveze u trenutku polaganja dugovane stvari za zaključiti je da je i ta obveza prema predlagateljici prestala ispunjenjem.

41. U odnosu na razlučno pravo upisano u korist Republike Hrvatske, Ministarstva financija, odnosno predlagateljice, na nekretninama ovog dužnika rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Splitu broj Ovr-2354/2022 za napomenuti je da je u tom postupku Republika Hrvatska osigurala svoje potraživanje prema dužniku. Međutim to potraživanje, a riječ je o dijelu poreznog duga u iznosu od 525.935,65 eura također proizlazi iz odnosa ovog dužnika i Ministarstva financija obuhvaćenog prijedlogom za pokretanje stečajnog postupka i analiziranog u vještvu vještaka Aleksandera Vranka. Pa kako je iz nalaza i mišljenja vještaka proizišlo da je i za te dugovane iznose nastupila apsolutna zastara jasno je da se to potraživanje ne bi moglo podmiriti u stečajnom postupku budući bi tražbina bila osporena zbog zastare, što ne utječe na mogućnost podmirenja te tražbine upravo u ovršnom postupku, dakle procjenom i prodajom nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo u korist Republike Hrvatske, Ministarstva financija. S tim u vezi, a obzirom da je

predlagateljica Republika Hrvatska ujedno i razlučni vjerovnik za dio svoje tražbine za napomenuti je da je odredbom čl. 39. st. 3. SZ/96 propisano da razlučni vjerovnici mogu predložiti otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom samo ako učine vjerojatnim da se njihova tražbina neće moći namiriti iz predmeta na koje se odnosi njihovo razlučno pravo. Međutim kako je u ovom postupku utvrđeno da stečajni dužnik uopće nema druge imovine to bi bilo besmisleno otvarati stečajni postupak i provoditi ga, uzrokovati troškove i u konačnici samo unovčiti nekretninu stečajnog dužnika iz koje bi se djelomično namirio razlučni vjerovnik odnosno predlagateljica. U kontekstu ovog nameće se i pitanje zbog čega predlagateljica još ranije nije pokrenula postupak radi namirenja svoje tražbine obzirom da je iz zemljišnoknjižnog izvotka za čz 3282/7 k.o. Trogir razvidno da je založno pravo upisano 18. studenog 2016. Nadalje, sud je prilikom donošenja odluke o prijedlogu vjerovnika za otvaranje stečajnoga postupka nad dužnikom dužan pored naprijed navedenog, voditi računa i o svrsi otvaranja konkretnog stečajnog postupka. Tako je odredbom čl. 2. st. 1. SZ/96 jasno određeno da se stečajni postupak provodi radi skupnog namirenja vjerovnika stečajnog dužnika i podmirenja troškova stečajnoga postupka koje se namiruju prije tražbina vjerovnika te da će se poštenim dužnicima omogućiti oslobođenje od preostalih obveza prema odredbama glave VIII istoga. Dakle, iz navedenog se zaključuje da je cilj stečajnog postupka prvenstveno namiriti troškove postupka, u cijelosti ili barem djelomično namiriti tražbine vjerovnika te nakon navedenog brisati dužnika iz sudskog registra, a ovakav cilj je na gotovo identičan način definiran i odredbama novog SZ/15. Kako je dužnik pojedinac kao trgovac pojedinac već brisan iz sudskog registra na temelju rješenja ovoga suda poslovni broj Tt-20/52-11 od 23. lipnja 2020. sukladno čl. 92. Izmjena i dopuna Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj: 40/19), tako se stečajni postupak ne bi trebao voditi iz ovoga razloga. Istome nije ni cilj da se u istome razrješava niz spornih odnosa između predlagateljice i dužnika te da stečajni upravitelj tijekom istoga preuzima niz započetih i novih postupka u kojima se tek treba utvrditi da li uopće postoji potraživanje predlagateljice u odnosu na koje nije nastupila zastara, te tek nakon toga utvrditi stvarnu visinu njenog potraživanja, jer bi tražbine predlagateljice bile osprene na ispitnom ročištu. Tako bi otvaranjem stečajnog postupka nad dužnikom stečajna upraviteljica u ime i za račun dužnika morala preuzeti brojne započete sudske postupke u kojima je isti stranka i u kojima su pojedine vrijednosti predmeta spora iskazane su u desecima milijuna kuna (s tim da je u pojedinim postupcima za svaku pojedinu radnju iskazan popis troška od po cca 100.000,00 kuna) dok bi otvaranje stečaja s druge strane generirao brojne druge parnične postupke koje bi stečajna upraviteljica ili netko od vjerovnika morali pokrenuti prilikom osporavanja prijavljenih tražbina u postupku budući bi većina istih bila sporna. Ovo posebice iz razloga jer je za očekivati da bi u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom osim predlagateljice, prijave tražbine podnijeli i raniji prokurist trgovca pojedinca Marko Rapić kao i brojni odvjetnici s osnove troškova zastupanja dužnika pojedinca u navedenim postupcima zbog čega bi došlo bilo do međusobnog osporavanja tražbina, ili do osporavanja istih od strane stečajne upraviteljice.

42. Iz potvrde o nemogućnosti izvršenja osnova za plaćanje koju je 22. studenog 2023. izdala Fina i očevidnika svih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate od istog datuma proizlazi da Mirko Rapić (oib: 74856995382) ima 41.735,35 eura nepodmirenih obaveza. Međutim iz navedenih dokumenata proizlazi da je riječ o tražbinama koje nisu iz trgovačkih ugovora što bi potvrdilo navode predloženika da je riječ o dugovima njega kao fizičke osobe a koji dugovi se odnose na razne komunalije i pristojbe. Sud se nije upuštao u detaljnu analizu svih dugova iz

navedenih dokumenata u smislu utvrđivanja stečajnih razloga. Ovo stoga što je već prethodno utvrdio da predlagatelj nije učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine prema dužniku, već naprotiv da je vještak utvrdio, a ovaj sud prihvatio, da su tražbine iz prijedloga prestale nastupom apsolutne zastare da trenutka odlučivanja po prijedlogu, odnosno ispunjenjem osnivanjem sudskog pologa.

43. S obzirom da je privremena stečajna upraviteljica podnijela u spis tražena izvješća, da su ista detaljno obrazložena i dokumentirana odgovarajućim ispravama, da ista sadrže jasne, precizne i potpune podatke o svim okolnostima i činjenicama važnim za donošenje pravilne i zakonite odluke u smislu odredbe čl. 53. st. 3. SZ/96 te da je njihov sadržaj u cijelosti u skladu s dokazima pribavljenima po službenoj dužnosti te ostalim provedenim dokazima u postupku, a osobito sa nalazom i mišljenjem vještaka Alekandera Vranko, to je ovaj sud u cijelosti prihvatio kao potpuna i pravilna sva njena utvrđenja i zaključke sadržana u istima kao i navode i dokaze dužnika pojedinca iz kojih proizlazi da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti za otvaranje stečajnoga postupka nad dužnikom pojedincem.

44. Zbog svega naprijed navedenog te činjenice da predlagateljica tijekom postupka nije dostavila odgovarajuću dokumentaciju i isprave kojima bi na bilo koji način dovela u pitanje pravilnost utvrđenja sadržanih u navedenim izvješćima privremene stečajne upraviteljice i nalazu i mišljenju vještaka i kojima bi učinila vjerojatnim postojanje tražbine prema dužniku pojedincu, to je njen prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad istim trebalo odbiti kao neosnovan te u skladu s odredbom čl. 53. st. 3. SZ/96 donijeti odluku kao pod točkom I. izreke ovoga rješenja.

45. Kako je privremena stečajna upraviteljica pravovremeno podnijela u spis brojna izvješća o utvrđenim činjenicama i okolnostima, tako su se ispunili uvjeti iz odredbe čl. 4. st. 1. i 2. i čl. 15. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima ("Narodne novine" broj 105/15, u nastavku teksta: Uredba) kao i odredbe čl. 94. st. 1. do 5. SZ/15 za određivanje joj jednokratne nagrade za poslove obavljene u prethodnom postupku u najvišoj propisanoj visini od 20.000,00 kuna (te pripadajućih doprinosa iz osnovice, poreza i drugih naknada na određenu joj nagradu u iznosu od 1.500,00 kuna) vodeći računa o iznimno visokom stupnju složenosti i velikom obujmu poslova koje je obavila zbog čega je donesena odluka kao pod točkom II. izreke ovoga rješenja.

46. Odluka suda iz točke III. do V. izreke ovoga rješenja temelji se na odredbi čl. 53. st. 4. SZ/96 kojom je određeno da će sud u rješenju o odbijanju prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka odrediti tko je dužan snositi troškove postupka kao i na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a. Pri tome je sud uzeo u obzir da nagrada privremenoj stečajnoj upraviteljici predstavlja troškove postupka u smislu odredbi čl. 154. i čl. 155. st. 1. toč. 3. SZ/15 te okolnost da je predlagateljica na ime predujma za plaćanje troškova prethodnog postupka ranije uplatila na kontovnik predmeta iznos od 10.000,00 kuna koji nije dostatan za podmirenje cjelokupnih troškova postupka zbog čega joj je pod točkom V. izreke ovoga rješenja naloženo isplatiti preostalu razliku.

U Zadru 8. veljače 2024.

Sutkinja:
Ardena Bajlo

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovoga rješenja dopušteno je izjaviti žalbu u roku od osam dana od obavljene dostave, a dostava se smatra obavljenom istekom osmog dana od dana objave rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova (čl. 12. st. 1. i čl. 19. st. 1. i 2. SZ/15). Žalba se podnosi ovome sudu u tri istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

e-Oglasna ploča sudova

Broj zapisa: **9-30863-3ab78**

Kontrolni broj: **06928-0da49-239ae**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ARDENA BAJLO, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.